

Raz som bol svedkom toho, ako na tribúne štadiónu sedela mladá dvojica. On sledoval zápas a ona v telefóne „swipovala“ na Tindri chlapov čisto podľa vzhľadu doľava, doprava; áno, nie. Sedela tesne pri ňom no telefón mala otočený na neho tak, aby nevidel obrazovku. Tak ako si ja po každom jedle umyjem zuby, tak táto mladá žena pristupovala k výberu ďalšieho penisu. Rutinne, nezáväzne, bezducho. Vitajte vo vzťahoch 21. storočia.

Predtým, ako sa pustíte do čítania ešte ozrejmím tón eseje. Je to výbušná, politicky nekorektná téma a ja som rozmýšľal, ako to naštylizovať. Čisto akademický tón by bol frustrujúci a asi by ubral na grádoch zatiaľ čo emočne podfarbený by mohol sklznúť do toxickej deštrukcie, kde je človek tak znechutený, že už ani nevníma myšlienky. Tak som si to stanovil na 75:25. Držať sa na uzde no občas poštekliť emóciou. Hoc je celá práca výsledkom nespočetného množstva materiálov, kníh, článkov, prednášok, rozhovorov a mojich osobných pozorovaní, neuvádzam takmer nikde referencie pretože by to len brzdilo plynulosť textu. Toto sú tak ostré myšlienky, že žiadny link k autorite z nich aj tak nespraví viac akceptovateľný / stráviteľný materiál. Vyzývam vás teda, aby ste mali otvorenú myseľ a snažili sa pochopiť mnou prezentovaný uhol pohľadu. Bez ohľadu na to, či s nim súhlasíte alebo nie. Tak do toho.

Absurdnosť intersexuálnych vzťahov

Časť prvá: Kde sa stala chyba?

Úvod:

Keď som bol asi ôsmak, videl som raz vychádzať dievča (približne 15-16 ročnú známu turistku) z opusteného kaštieľa spolu s nejakým 20-nikom. Mala rúž rozmazaný po celej tvári a vinný výraz v očiach. Hoc nám bolo všetkým jasné, čoho sme svedkami, neodvrátil som zrak lebo ma ten pach hanby a výčitiek po zvrhľom sexe fascinoval. To bol prvýkrát, keď som si uvedomil, že sa mi protivia promiskuitné ženy no vtedy mi ešte nebolo jasné, prečo. No bolo mi ľúto každého jedného muža, ktorý si sadne na tú zašpinenú stoličku mysliac si, ako vysoko skóroval. Kdežto jediné, čo dosiahol je, že si kúpil ojazdenú Fabiu od 20. majiteľa, čo má najjazdených 300 000 km za cenu nového Mercedesu. Nikdy by mi ani na um neprišlo, že tento svet je plný “šťastných” kupcov ojazdených Fabii...

Je to zvláštne no akosi implicitne som vždy už od detstva vedel, že nechcem vedľa seba ženu a už tobôž nie deti. Vôbec ma teda neprekvapilo, keď som sa ako teenager (hoc plný hormónov) začal postupne izolovať od mojich kamarátov, ktorí začali naháňať dievčatá. Celý ten proces a jeho cieľ ma odpudzovali. Len pri pomyslení na to, ako sa zúfalo predávam na trhu potenciálnych sexuálnych partneriek a hrám divadielka a tančeky, aby som sa ukázal v tom správnom svetle ako na nejakom pracovnom pohovore, ma chytala triaška. Pohrdal som každým jedným chlapom, čo sa tak ponizuje a ani nevie prečo – čisto kompulzívne správanie. Bábky na špagátikoch inštinktuálnych síl a spoločenských očakávaní. A tak kým sa moji kamaráti ťarbavo oťukávali s opačným pohlavím, ja som čítal všetko, čo mi prišlo pod ruky od teórie *Marxizmu Leninizmu* až po *Brahmachariu* (indická verzia celibátu). Najskôr som sa nazdával, že len vyčkám a neskôr sa rozhodnem, či takéto aktivity sú hodné

môjho času. Ale tak, ako sa nedá naučiť bicyklovať v 40-ke, tak sa nedá začať s intímnu interakciou po určitom veku. Dobrovoľne, hoc nie celkom vedome som sa odrezal od možnosti niečo v tejto sfére v budúcnosti realizovať. Trvalo mi 38 rokov kým som prišiel k definitívnemu záveru, že táto aktivita nie je ničím, čo by ma mohlo naplňať, v čom by som bol dobrý a čo by ma mohlo spraviť šťastnejším. Práve naopak – vidím v nej silnú tendenciu poškodzovať ľudí, deformovať ich osobnosti a životné trajektórie končiace premrhaným potenciálom, ktorý bol smerovaný do nesprávnych aktivít častokrát s nesprávnymi ľuďmi.

V tomto texte sa chcem čo najviac vyvarovať neosobných akademických fráz. Chcem, aby to bol taký čistý tok myšlienok, akým sa budem snažiť vykresliť mužskú pozíciu k tejto problematike no tu i tam si pomôžem niekoľkými velikánmi, ktorí ovplyvnili moje myslenie, aby som jasne vykreslil môj spôsob nazerania na tento fenomén. Taký Schopenhauer napríklad pochopil, že celé snaženie o nájdenie toho pravého je odsúdené na až takmer infantilný neúspech, pretože už samotná metodika vyberania partnera je zdeformovaná silami mimo jedinca (Id – podvedomé ja - inštinktuálna sila), ktorej vôbec nejde o zabezpečenie šťastného života. Podľa neho „sme“ vehementne nasmerovaní zaľúbiť sa nie do niekoho, s kým si budeme rozumieť ale do niekoho, koho naša urgencia prežitia spozná ako ideálneho partnera pre produkovanie „rovnovážneho dieťaťa.“ Tento termín, stručne, opisuje také dieťa, ktoré je vytvorené na základe eliminácie mojich nedostatkov a excesov cez výber partnera, ktorý ich nemá. Napríklad vo fyzickej sfére nízky človek vyberá vysokého, chudý bacuľatého, veľký nos malý atď. V psychickej už každý počul o prípadoch, kedy si gráznel našiel dobrú dušu, hlboko veriaci kurvu, cholerickeho pasívneho neboráka atď. Toto nemožno redukovať na to ľudové „protiklady sa priťahujú.“ Toto je sofistifikované varenie ingrediencií pre potomstvo. Hoc o tom zúčastnené strany takto nezmysľajú – je to plne automatizované, podvedomé, inštinktuálne. Či ale takáto stratégia pomôže páru nájsť spolu naplňujúci život netreba polemizovať. V jednej zo svojich rozpráv o následkoch inkompatibilnosti páru opisuje Schopenhauer situáciu takto: „**A potom, v tom dosť strašidelnom momente samoty, krátko po vyvrcholení, je počuť diablov smiech...**“

Nestrannému pozorovateľovi pri čítaní tejto časti prirodzene vyvstane otázka, ako veľmi musí byť muž ranený, aby sa utiekal k tak intenzívnemu pesimizmu a skepse no moje tézy nie sú vôbec vychýľované negatívnou emóciou ani potrebou Don Quijotského boja s imaginárnym nepriateľom. Je to pozícia vyliceného, kohosi, kto si uvedomil skutočnú náтуру medzil'udských vzťahov, v tomto prípade medzipohlavných. Celá práca bude písaná z mužského pohľadu a tak gro kritiky bude smerovať na ženské pohlavie no nie preto, že by som ho považoval za menej hodnotné/viac vinné ale preto, lebo som študoval túto problematiku z mužského pohľadu. Plus simultánne posudzovať obe strany by bolo veľmi zdĺhavé a neprehľadné. Navyše som presvedčený o tom, že je to žena, ktorá udáva tón celej interakcii (viac v texte) a tak je dôležitejšie zaoberať sa ňou a nie ním. Nekladím si servítku pred ústa a pomenúvam veci tým, čím skutočne sú. No nie preto, aby som ničil ale preto, aby som poukazoval na vážne deformity medzipohlavnej symbiózy, respektíve jej nedostatky. Hoc som sa osobne na týchto pnutiach až na veľmi krátke obdobie života nezúčastňoval, mohol by som sa stavať do role nezávislého pozorovateľa (no nerobím to). Práve naopak, **demonštrujem aj na vlastných slabostiach a zlyhaniach svoju malosť, hlúposť, naivitu a úbohosť a tak sa sám obnažujem do role Beta-Hlupáka pretože sám na sebe viem najlepšie poukazovať na absurdnosť týchto situácií.**

Keď som dospel k poznaniu, ktoré budem prezentovať v tejto práci, bol som šokovaný a znechutený. Stále som si opakoval „*to nemôže byť pravda*“; určite som niečo opomenul, prehliadol nejaký dôležitý fakt, ktorý mení celú optiku. No čím viac som prechádzal cez tie

tony dát, čím viac relevantných autorov som preštudoval, tým viac som sa utvrdil, že tomu skutočne tak je. Tieto fakty o bezútešnej situácii intersexuálnych vzťahov by sa mali vyučovať na každej strednej škole, aby boli mladí ľudia pripravení na krutú realitu a predišli tak premárnenému času, energii, peňazi a príležitosti, ktoré im ušli pretože verili v jednorozčca. Prečo sa teda o tom verejne nehovorí? Nie, nie je to žiadne sprisahanie piatich židovských rodín proti zvyšku sveta. Je to dôsledok dvoch faktorov:

1. Negatívne info o tejto problematike nepredáva. Ak by ktosi napísal knihu ako *10 dôvodov, prečo ostať single*, asi nezbohatne. No ak ten istý autor napíše knihu *10 trikov ako zbalit' ženu/muža snov*, má zarobené. To isté platí pre zvyšok médií a ich zobrazeniu vzťahov.
2. Slobodní ľudia, ktorí si nehľadajú partnera sú mizerní konzumenti a ekonomika by trpela. Ľudia, ktorí majú najvyšší level spotreby tovarov a služieb sú tí, ktorí randia, novomanželia a mladí rodičia. Naopak, slobodný človek, ktorý sa nepotrebuje predávať na trhu osobností nakupuje skutočne len to, čo objektívne potrebuje a to je veľmi málo. Nepotrebuje dobre vyzerat', nepotrebuje ohurovat' drahým autom ani silikónovými prsiami. Žije ako mních. Zlé pre ekonomiku.

Nebudem sa tu rozpisovať o všetkých zákutiach biznis propagandy ideálneho vzťahu pretože kontúry je ľahké rozpoznať každému. Vianoce, Veľká noc a samozrejme Valentín – všetky hlásajú tú istú modlu. Ak skutočne ľubíte svoju polovičku a deti, tak im doprajete všetko, čo si len vaša peňaženka môže dovoliť. Už Epicurus tvrdil, že „*Mimoriadne množstvo reklám sa sústreďuje na tri veci, ktoré fungujú ako falošné vábidlá šťastia: romantická láska, profesionálny status a luxus.*“ A keď sa nad tým zamyslíme, aj ďalšie dve súvisia so sexom pretože koho bude ten muž ohurovať svojím statusom a luxusom? Potenciálnu partnerku alebo milenku. Posledným dôvodom, prečo sa o tienistej stránke vzťahov nehovorí je strach autorít ísť proti davu. Každý psychológ nám predsa v magazíne povie, že bez intímneho vzťahu, to jest sexuálneho, nemôže byť život žiadnej bytosti naplnený. No ozaj je tomu tak? Viac na úplnom konci práce.

Väčšina ľudí by sa nikdy nezaľúbila, keby o tom predtým nepočuli. - Rochefoucauld

Charakteristika základných pojmov, výrazov a konceptov

Tento zoznam som zaradil na začiatok práce aby som nemusel ozrejmovať uprostred nejakej témy, čo mám na mysli pri tom či onom termíne, keďže by to robilo text ťažko čitateľným.

Alfa samec: tak isto nazývaný samcom vysokého statusu disponuje nasledovnými kvalitami (hoc nemusí všetkými): bohatý, muskulínne vzhľadný (vysoký, široké plecia, ostrá sánka atď.), fit, vysoký spoločenský status, prestížny job, extrovert, dominantný, líder skupiny, dych vyrážajúco asertívny, schopný viesť v spoločenských situáciách, vysoké sebavedomie, rozhodný a tak ďalej. Toto je typ muža, ktorého ženy rešpektujú, obdivujú, sú sexuálne priťahované a ochotné nasledovať. Problém je v tom, že je na trhu veľa falošných alfa samcov, ktorí len predstierajú tento status rôznymi naučenými pózami, neopodstatneným, bezdôvodným sebavedomím, naučenými frázami a divadlom a v neposlednom rade vystavovaním materiálnych čŕt typických pre alfa, ktoré nie sú pre ich situáciu / osobnosť prirodzenými. Príkladom môžu byť extravagantné tetovania ako znak rebelovania a nebojácnosti (*bad boy*) alebo vlastnenie materiálnych statkov (ktoré si nemôžu dovoliť inak ako živorením v iných oblastiach) no im to stojí za tú obeť (napr. drahé auto hoc nemajú

vlastné bývanie, elegantné oblečenie hoc patria medzi pracujúcu triedu atď.). To, že skôr či neskôr na to žena príde je irelevantné pretože alfa samec (či už ozajstný alebo predstieraný) nemá záujem o dlhodobý vzťah. Kým to praskne, už dávno dosiahol svoje. Aby tento termín nebol príliš často opakovaný, rozhodol som sa občas ho zamieňať so synonymom z reálneho sveta na SK a rozhodol som sa pre mená *Rytmus* a *Ego* pretože títo dvaja páni zosobňujú takého širokolaktového, drzého, nafúkaného alfa samca, ktorý ženy sexuálne priťahuje.

Beta samec: je majorita vo svete mužov. Vo svojej podstate (ako ľudská bytosť) nemusí byť žiadny odpad no kto by túžil po Škodovke, keď vidí okolo seba prefrčať Ferrari. Typický priemerný beta je teda chudobnejší, neoplýva dych vyrážajúcim vzhľadom Herkula, nemá vysoký spoločenský status ani vážené povolanie, je predominantne introvertný, nekonfliktný typ, je spokojný v nasledovaní autority, submisívny, nízke sebavedomie nielen pri ženách, je preto nerozhodný a konkrétne u žien trpí trémou zo zlyhania. Ženy o takýto charakter nemajú veľký záujem pretože ony vyhládávajú vodcu svorky, ktorý ich (inštinktuálne hovoriac) ochráni pred nebezpečenstvom. Žena sa chce cítiť pri mužovi feminínne a na to treba čo najväčší kontrast, ktorý beta nemôže poskytnúť. Akonáhle žena cíti, že level beta je dostatočne intenzívny na to, aby bola schopná prevziať iniciatívu a tým pádom moc rozhodovania vo vzťahu, stráca nielen záujem, ale aj rešpekt. Čo je smutné je, že spoločnosť nabáda mladých mužov, spoločensky ich modeluje k tomu, aby boli beta od napádania „toxického“ patriarchátu až po podporovanie mužov „otvoreniu sa žene“, priblížením sa k nej cez prejav vlastných citov. No akonáhle tak chlap učiní, je pre ženu len slabochom. A taký predsa nemôže byť hlavou rodiny. A tak si sociálne inžinierstvo 21. storočia strieľa do vlastnej nohy. Beta samec je často v pozícii dobrého chlapca, kamaráta. Milý, spoľahlivý, obetavý, nápomocný no nikdy ten, po kom žena túži tak, že tečie ako rieka Ganga. Niektoré, pre koho je ochotná urobiť čokoľvek aby s ním mohla byť aspoň na chvíľu. Skutočná, dravá, neviazaná vášeň, kde nezáleží na žiadnej morálke alebo integrite. Jednou z ústredných charakteristických vlastností beta samca je zúfalstvo takej magnitúdy, že je ochotný urobiť čokoľvek len aby získal permanentnú vstupenku k pravidelnému sexu pedestalizovanej bohyně, t.j. dlhodobý vzťah v manželstve. Poslednú vec, ktorú treba v tomto segmente spomenúť je odlišný prístup alfa vs. beta samca k ženám. Alfa samec je ten, kto udáva smerovanie v interakcii so ženou zatiaľ čo beta samec sa nechá viesť podmienkami ženy pretože ju pedestalizuje. Ženy to vnímajú tak, že alfa sa nepotrebuje ponížovať pretože má veľa možností zatiaľ čo beta je zúfalý a tak jediná možnosť, ktorú má je v jeho očiach vysoko nadhodnotená.

“Vagina je tak silná, že existujú chlapi ochotní detonovať seba samých pre vysoko nepravdepodobnú možnosť vagíny v inej dimenzii. Neexistuje žiadna cicuška ochotná odpáliť sa pre nejaký penis.” – Joe Rogan

Promiskuita: často skloňovaný výraz tejto práce, nad ktorým si akademici neoliberálnej spoločnosti lámu hlavu je vo svojej podstate veľmi jednoduché definovať. Netreba sa sústreďovať na to, od ktorého čísla je už muž / žena promiskuitný / á. Hoc je jasné, že ak im nestačia ani pršteky dvoch rúk, tak to určite promiskuita je. Ide tu skôr o to, ako pristupujú k otázke striedania partnerov. Či je to plánované, či sú to typický „love junkies“, ktorí potrebujú pravidelný úder koktailu lásky / sexuálneho vypätia z novej osoby, prípadne či realizujú skrytú polygamiu pretože im jeden partner nestačí. Dobrým znakom typického promiskuitného človeka je, ak sa púšťa do vzťahov s ľuďmi o ktorých vie, že nie sú vhodnými kandidátmi na dlhodobý vzťah no neprekáža im to pretože oni po dlhodobom vzťahu ani netúžia. Promiskuita je o túžbe po novom sexuálnom partnerovi a nik nie je nový dlho takže stáli partner nie sú čosi, čo ich dokáže uspokojiť. Psychológovia sa domnievajú, že

láska a celá extáza okolo toho trvá od 3 mesiacov do 1 roka a to je typická dĺžka vzťahov promiskuitných ľudí. Samozrejme, čím je človek promiskuitnejší a dlhšie realizuje túto záľubu, tým sa ten čas strávený s jedným kusom skracuje. Pomáha ale, ak majú viacerých naraz, pretože tam potom vstupuje do hry kontrastovanie čo znižuje rýchlosť opotrebenia emócie. Skončím tam, kde som začal a položím rečnícku otázku a la politicky korektný akademik: „*Je promiskuita biologicky daná?*“ Berúc do úvahy, že všetky primáty okrem goríl (čriedové zvieratá) sú vysoko polygamné, odpoveď by mohla byť áno. No toto vôbec nie je dôležité pretože existuje spoločenský dôvod dodržiavania monogamie a tým je stabilita ako vzťahu (potrebné pre výchovu dieťaťa) tak medziľudských vzťahov. Ak by ľudia nechali búrlivé sexuálne ego ovládnuť ich životy, vytvorilo by to obrovský chaos vo vzájomných interakciách. Žiadna zodpovednosť za druhého, žiadna lojalita, žiadna istota pomoci. Každý s každým by sa totiž rovnalo aj nič nikomu. Bol by to svet, kde je každý single.

80/20 pravidlo: ak by sme posudzovali každý jeden pohlavný styk ako samostatnú jednotku, zistili by sme, že vo sfére randenia (manželské vzťahy ani spolužitie sa sem nepočítajú) drvivá väčšina mladých žien (cca 80 %) je obšťastňovaná malou menšinou mužov (20 %). Sú to alfa samci, ktorí sú u žien žiadani, a teda úspešní a tak kolujú od jednej k druhej zatiaľ čo beta samci sa málokedy dostanú k slovu. O tom, kedy sa aj beta dostanú k slovu budem hovoriť neskôr. Posledné sociologické prieskumy frekvencie sexuálnych stykov v rozvinutom svete hovoria opak toho, čo bolo mantrou od nepamäti – muži sa kde-kade kurvia, zatiaľ čo ženy sedia cudne doma. Vyzerá to tak, že opak je pravdou. No ako to môže byť možné? S kým majú tie ženy viac pohlavných stykov ak nie s mužmi? Vysvetlenie spočíva v tom, že väčšina mužov je beta a tí sa len ticho prizierajú tomu, ako ich alfa „súputníci“ striedajú jednu ženu za druhou. **Existuje pravidlo, kde sa typická žena bude radšej deliť o alfa samca s inou ženou ako mať beta samca len pre seba.** Zo samotných čísiel si ale netreba robiť ťažkú hlavu. Či je to o 5 alebo 10 % viac alebo menej nie je podstatné. Ide o princíp.

Scarcity creates value: nedostatok vytvára hodnotu je ekonomicky princíp no pre sexuálny trh sadne perfektne. V spoločnosti, kde je pre technologický progres obrovská sociálna mobilita sa dá získať nový / ďalší sexuálny partner / ka rýchlejšie a jednoduchšie ako kedykoľvek predtým. Keďže ženy stratili akékoľvek zábrany cudnosti a sú mnohokrát ochotné vyspať sa s mužom už na prvom rande, cena žien klesá. Tak isto klesá aj cena muža na trhu pretože si ďalší kus môže žena zabezpečiť kedykoľvek si to zmyslí. V takomto turbulentnom prostredí nie je zmysel ani dôvod snažiť sa o udržanie partnera čo najvyššími výkonmi pretože ten istý level snahy im môže zabezpečiť nikdy nekončiaci prúd nových partnerov, ktorí sú už zo svojej podstaty novosti zaujímavejší a teda hodnotnejší.

PUAs (Pick up artists) sú muži, ktorí sa živia ako učitelia – akýsi tréneri iných mužov, čo majú záujem o zvýšenie šancí nájsť si samicu s vysokým skóre na trhu cez sebazdokonaľovanie ako osobnostných kvalít, tak aj učením sa trikov hry. Akýsi kurz, kde sa muž učí divadelnú rolu dokonalého alfa, po ktorom budú ženy túžiť. Dnes existuje celá subkultúra tohto žánru na obidvoch stranách pohlaví a je to čosi ako preteky medzi zlodejom a security guardom. Ženy majú stále sofistikovanejšie páky, ako si nájsť a vyťažiť čo najviac z chlapa a muži sa učia, ako najviac „obalamutiť“ ženu svojím falošným vysokým statusom, aby získali čo najpríťažlivejšiu ženu prevažne len za cieľom sexu, prípadne krátkodobého vzťahu. Len taká perlička z výučby typického PUA znie asi takto: „*Vyvaruj sa zbytočnej validácie ženy pretože čím ju muž / muži viac chvália (jej vzhľad), tým má dojem vyššej hodnoty a je menej dostupná.*“ T.j. na jej získanie treba viac vlastnej hodnoty a rôznych trikov, aby si ju „zaslúžil.“ Zatiaľ čo žena, čo je mužmi ignorovaná má pocit menšej hodnoty na trhu a na jej získanie treba menej zásluh.

Hypergamia: je ženský modus prístupu k voľbe partnera, kde inštinktuálna túžba nalieha zbaviť sa súčasného partnera, akonáhle príde príležitosť prospektu s vyšším statusom na sexuálnom trhu. Evolučne je to túžba po takom partnerovi, ktorý je schopnejší poskytovať jej samej, ako aj jej potomkovi (či už existujúcemu, alebo budúcemu) lepšie podmienky na život. V súčasnosti sa ale pojem rozšíril aj na aspekty, ktoré nesúvisia so zabezpečením životnej úrovne ako vášeň, mladší / vzhľadnejší partner, lepší spoločenský status a tak ďalej. Sesterský výraz je tzv. **Monkey branching (stav, kedy sa opica prehojdá z konára na konár tak, že pustí ten predošlý len keď už pevne drží ten nový)**, kde je jasne indikované, že hypergamná žena pustí svoj konár (muža) len vtedy, keď už pevne drží iný, lepší konár. Do tej doby pôvodný konár neopustí pretože aj slabý servis, ktorý súčasný partner ponúka je lepší ako žiaden. Čo je dôležité u tohto javu podčiarknúť je, že rozhodnutie preliezť na iný konár vôbec neovplyvňuje to, čo súčasný partner pre ňu doteraz urobil alebo vykonáva. Je to čistá chladná kalkulácia možností, ako vyťažiť zo vzťahu maximum bez ohľadu na to, ktorý chlap poskytne želané výhody. Môžu byť muži hypergamní? Je to málo pravdepodobné pretože muž je vo vzťahu poskytovateľ zatiaľ čo žena prijímateľ. Muž pri rozchode stráca investovanú snahu, energiu a kapitál zatiaľ čo žena stráca len to, čo ešte nedostala. Ak môže od iného dostať viac, nemá dôvod zotrvať. Kdežto muž pri rozchode stratí všetko, čo investoval aby si ženu získal a udržal. Pri novom vzťahu nič z toho nemá akúkoľvek váhu a tak sa viac snaží udržať to, čo si vydrel. Ak by som to mal zjednodušiť, žena počas randenia nemusí prinášať do vzťahu žiadnu hodnotu. Stačí, ak je pekná a usmieva sa. Muž musí neustále vytvárať dobrý dojem a pridanú hodnotu čo je časovo, energicky aj finančne náročné. Rozchod je tak pre neho väčšia strata ako pre ňu.

Kolotoč penisov: „*Keď dáš ľuďom príliš veľa peňazí, skazíš ich hodnotový rebríček. Keď bolo ženám dopriate úplnej slobody, stali sa promiskuitnými.*“ Až takto explicitný bol Rollo May v 50-tych rokoch minulého storočia, keď hovoril o antikoncepcnej tabletke ako o atómovej bombe, ktorá spolu s feministickým hnutím za rovnosť nečakane otvorila pandorinu skrinku, kde bola umiestnená poistka pred rozpadom spoločnosti. Ženy, ktoré boli až do tej chvíle cudné tvory (teda väčšina), ktorých úlohou bolo držať mužov na uzde zrazu začali s mužmi súperiť o predátorský modus toho, kto bude vehementnejšie konzumovať neviazaný sex. Kolotoč penisov je stav v živote mladej ženy, keď sa kúpe v priazni mnohých mužov naraz. A keďže nechce, aby jej ušla tá najlepšia možnosť, aby prišla o akýkoľvek zaujímavý románik, skúsenosť, novú / inú dávku vášne, presedláva pravidelne z jedného penisu na druhý. Je na koni a naplno si to užíva. Prekvapujúco, už viackrát som započul sociálnych psychológov priamo nabádať na tento kolotoč s odôvodnením, že ľudia (teda aj muži) by si vraj mali najskôr vyskúšať niekoľko vzťahov na nečisto, aby sa zorientovali v tom, čo chcú, čo im viac vyhovuje a kde sa budú cítiť najlepšie. Inými slovami ísť v „teen“ a 20. rokoch do vzťahov s tým, že neplánujem ostať s tou osobou dlhší čas, len chcem ochutnať veľa príchutí a tá osoba, ktorá mi to umožní je len nástroj poznania. Ako ten koník na kolotoči, na ktorom sa chvíľu povožím a potom sa presuniem na inú atrakciu.

Syndróm „steny“: Tento koncept je tak dôležitým prvkom súčasnej hry na sexuálnom trhu osobností, že pokladám za nutné ho spomenúť pretože je integrálnou súčasťou práce. „Stena“ je obdobie v živote každej ženy, často kdesi okolo 30-ky keď si uvedomí, že jej hodnota na trhu začína prudko klesať a nieje viac schopná konkurovať mladším, krajším ženám a súťažiť tak o záujem vysoko hodnotných alfa samcov, s ktorými mala pomery v jej ranných 20. rokoch. Malé množstvo žien tento stav vyprovokuje k tomu, aby sa pokúsili navrátiť slávu zašlých čias vrcholu ich sexuálnej hodnoty tým, že sa stanú intenzívne promiskuitnými (času je málo a nesplnenej túžby veľa). No pre väčšinu žien stena znamená zámenu krátkodobej

stratégie randenia, ktorá spočívala realizovaním promiskuitného sexu s vysoko hodnotnými alfa samcami za vyhľadávanie bezpečného beta samca na dlhodobý vzťah, založenie rodiny, vedenie domácnosti atď. A tak muži, ktorých doteraz ignorovala pretože boli pre ňu nudní „dobrí beta chlapci“ sa zrazu stávajú atraktívnymi perspektívami pre dlhodobý vzťah pretože sú zo svojej podstaty verní a vďační a teda sú ideálnym predpokladom byť dobrými, starostlivými živiteľmi rodiny. Čo je zaujímavé z psychologického perspektívy je, že tieto ženy väčšinou nemajú schopnosť konfrontovať úzkosť, ktorá prichádza z uvedomenia si konca „dobrych časov.“ Namiesto toho sa snažia racionalizovať svoju zmenu stratégie randenia ako „dospenie“ v skutočnú ženu. Čo je zaujímavé na tomto konkrétnom výraze je, že zjavne derogatívny výraz bol zo začiatku používaný výlučne ženami ako nástroj na diskvalifikovanie intra-sexuálnej konkurencie. Keď jedna žena označila druhú, že „buchla o stenu,“ bolo to menej neslušné ako povedať, že je to už len stará kurva. No jadrová myšlienka bola tá istá: je to žena, ktorá už nie je pre alfa samcov hodná záujmu a tým pádom stratila nad nimi jediný nástroj moci – jej vzhľad.

Na zahriatie trochu pohľadania

Indický mních *Shivananda* sa vo svojej knihe *Brahmacharia* (celibát) vyjadril, že viac, ako si to pripúšťame, našim životom dominuje zvyk a inštinkt. Nedisciplinovaný život je porovnateľný so životom túlavého psa. Intímny / sexuálny život súčasného človeka západnej spoločnosti, bohužiaľ, pripomína práve taký život túlavého psa a jeho nezmyselné dobrodružstvá. Len chodí z dvora do dvora a hľadá novú príležitosť zabaviť sa. Tak, ako ten pes, ani človek dneška nemá žiadny vyšší cieľ, žiadny zmysel, poslanie, víziu, nič. Jediné, po čom túži je ďalšia dávka dobrého pocitu a je mu jedno, kto mu ho sprostredkuje. Falošná ilúzia ideálneho intersexuálneho naplnenia tejto potreby podľa *Shivanandu* kontroluje tento svet a spôsobuje, že ľudia tancujú ako bábky na špagátičkoch, mámení silou túžby a sexuálnej zaslepenosti. Sexuálna príťažlivosť je zdrojom príjmov pre komerčný svet, médiá a zábavu, pretože ľudia mňajú peniaze impulzívne a iracionálne, keď je sexuálna túžba stimulovaná, alebo keď je sexuálna adekvátnosť v ohrození. Majetky sú tvorené transformovaním luxusu do nevyhnutnosti; cez asociáciu bezcenných komodít s mužnosťou a sexappealom. Najväčšie spoločenské neduhy, od cigariet a alkoholu až po šperky a drahé autá sú predávané so sexom. Tak, ako hmyz, ktorého inštinkt núti letieť oproti svetlu aby sa nakoniec spálil na lampe, celý ľudský svet tancuje na hudbu sexuálnej zaslepenosti ignorujúc realitu pre búrlivé emócie. Film, hudba, šport a dokonca politické hviezdy sú promované ako sexuálne komodity našej pop kultúry. Všetci sa sťažujeme na morálny úpadok a sexizmus no zároveň sa zdráhame pozrieť na zdroj toho vykorisťovania mysle, čím je prestymulovaný a nekontrolovaný *sex drive*.

Časy sa menia

Demonštrujem teraz cez kontrastovanie dvoch príkladov toho, ako je zobrazované / čo je populárne vykreslenie intímneho vzťahu dnes oproti minulosti. Je mi jasné, že ideí / ideály pop kultúry a reálny stav vecí, ktoré interpretujú nikdy celkom nesúhlasia ako dnes, tak ani v minulosti. No médiá majú čoraz väčší vplyv na zmýšľanie a konanie ľudí, ktorí ich konzumujú a tak je namieste hľadať paralely a tvrdiť, že, po prvé - minimálne zobrazujú túžby súčasných ľudí a po druhé - súčasní ľudia v nich hľadajú inšpiráciu a odpovede na pálčivé otázky ako napríklad ideál vzťahu. Veci, o ktorých budem v nasledujúcich dvoch paragrafoch hovoriť si človek akosi neuvedomuje jednak preto, lebo sociálne zmeny sa dejú príliš pomaly aby ich človek registroval pri každodennom zhone. Zároveň, tzv. *social conditioning* akosi človeka vedie za ruku zatiaľ čo má šatku na očiach pretože ľudia akosi implicitne veria myšlienke, že ak existuje nejaký nastolený trend akceptovaný väčšinou, musí byť buď správny alebo aspoň neškodný pretože kto by si dnes dovolil sporiť sa s masami.

Kopernikus nedopadol dobre, načo sa blamovať. Zároveň chcem podotknúť, že ani zďaleka nepovažujem minulosť ako ideál, nemám tendenciu hovoriť o starých dobrých časoch ani nie som morálny inkvizítor. Ja len vidím, kam spoločnosť speje a bez emócií hovorím o zaujímavých konzekvenciách, ktoré sa pomaly začínajú črtat' na obzore.

Talianska národná, antifašistická pieseň *Bella Ciao* (anglické titulky), na ktorú sú tak veľmi Taliani hrdí, opisuje mladého nádejného partizána, ktorý sa lúči so svojou milovanou pretože cíti povinnosť bojovať za dobro krajiny, proti zlu a neslobode a je preto pripravený obetovať aj svoj život, ak to bude nutné. Svojej milovanej dáva jasné inštrukcie, aby na neho čakala tak dlho, ako to bude nutné a v prípade jeho smrti si uctila jeho pamiatku decentným pohrebom a pripomínaním si jeho obety za dobrú vec cez starostlivosť o jeho hrob. Približne o 70 rokov neskôr urobila jedna slovenská skupina cover verziu s rovnomenným názvom *Bella Ciao*. V nej je situácia úplne opačná. V tomto prípade sa žena prihovára svojmu partnerovi mierne povýšeneckým tónom, že nie je jediným mužom v jej živote a že tak je to správne pretože život si treba užiť naplno. Láska je len prekážkou vyťaženia maxima z príležitosti sexuálneho vyžitia a keď príde pochybnosti, stačí sa opiť a morálku tak udupať. Promiskuite a hypergamii sa budem v práci venovať obsérne, tu len chcem demonštrovať radikálny ideologický posun prístupu k intimitě za relatívne krátky čas. Samotná pieseň veľmi trefne zobrazuje súčasný stav nazerania na sexuálny život ako konzum, kde ide o maximalizovanie príležitostí a zážitkov takže autor vôbec neprestrelil. Je mi len trochu ľúto hanobenia spomienky na obeť 2. svetovej vojny ak pieseň o obetovaní života za vyššie dobro zdegeneruje na legitimizovanie promiskuity.

Ako druhý príklad zmeny postoja spoločnosti k otázkam sexuality som zvolil úvodnú scénu z filmu *Krstný otec* odohrávajúcú sa kdesi v 50. rokoch v USA. Otec fyzicky poškodenej mladej ženy rozpráva o tom, ako chcel dcérin partner realizovať sexuálny styk v trojke spolu s jeho kamarátom no dcéra sa rozhodla ostať cudnou, odmietla a tak ju zbili tak, že bude mať doživotné následky. Čo scéna podčiarkuje je idea cti, kde jej udržanie stálo aj za cenu fyzického poškodenia. Možno trochu extrémny príklad no každopádne poukazuje na to, akú veľkú váhu ešte donedávna kládla spoločnosť na sexuálnu čistotu / nepoškvrnenosť. Opäť neskôr v práci budem rozoberať realisticky / emočne nezakalený pohľad na príčiny a dôsledky sexuálnej benevolencie. Tu len opäť demonštrujem nastúpený akceptovaný trend bez morálnej inkvizície. Ako kontrast k myšlienke z Krstného otca opíšem zaujímavý súčasný trend v oblasti porna. Podľa štatistiky najväčšieho portálu pornofilmov Pornhub.com je druhým najvyhľadávanejším termínom (hneď po young / teen) výraz „*cuckold wife*“, čo v preklade znamená čosi ako paroháčova žena. Sú to scény (pováčšine skutoční ľudia, nie herci), kde muž nielen že dovoľí svojej žene alebo partnerke sexuálny styk s iným mužom v ich príbytku, no nesmierne ho tá sexuálna deviácia vzrušuje. Či už ako diváka alebo niekedy aj ako muža, ktorý ide na rad ako druhý. Samozrejme prvá vec, čo nám príde na um je OK, toto je porno priemysel, tam sú zvrátenosti štandardom ale v reálnom svete je to nemysliteľné. No pozor. *Pornhub* ma milióny členov – neplatiacich divákov z celého sveta a tak považovať ten obrovský záujem za čistú úchylku pár polobláznov by bolo obrovské podceňovanie túžby nás mužov a žien. Nebudem sa venovať ďalekosiahlym rozborkám psychologickéj obce, niet tu na to miesta no čo nám tieto čísla jasne dokazujú je fakt, že promiskuita sa stáva mainstreamom. Ako jej akceptáciou, tak počtom ľudí, čo ju chcú realizovať. Spomínam si pri tejto príležitosti na moju bývalú spolužiačku zo strednej školy, ktorá sa raz hrdo pochválila, ako „o polnoci na zastávke v Málinci (predpokladám kdesi v strede obce) zrealizovala trojboj so svojimi dvoma kamarátmi.“ Podotýkam, že ani jeden z nich nebol jej partner. Vždy žasnem nad tým, ako čosi, čo bolo ešte včera amorálne, odsúdenia hodné je dnes štandard, na ktorý by mal každý, kto chce plnohodnotne žiť,

ašpirovať. Otvára to aj omnoho väčšiu tému a tou je otázka, čo je normálne, správne a aké tekuté a dočasné sú tieto ideály.

Hra o moc medzi mužom a ženou

Jeden z hlavných dôvodov, prečo nastala systemická porucha vo vzťahoch ide na vrub politickej korektnosti. Médiá, celebrity, univerzity, politici, všetci sa pretekajú v tom, kto viac pomôže utláčaným menšinám. A keďže rasizmus alebo homosexualita sú nevdáčne témy, nastal tento radikálny príklon k ochrane ženy a jej práv až do takej miery, že ju povýšil nad sväticu. A urobil to tým spôsobom, že degradoval muža na opresora, ktorý nie je hodný svojich virtuálnych privilégií a musí byť neustále atakovaný až kým si nenájde miesto, ktoré mu „patrí.“ Ja často žasnem nad tým, ako súdy, psychológovia alebo politici robia užitočných bláznov a pozitívne diskriminujú ženy v mene rovnosti. Tak napríklad také rozvodové konanie pre ženu môže najhoršie dopadnúť so starostlivosťou 50:50 a najlepšie na 100. Zatiaľ čo najlepší výsledok, čo môže očakávať muž je 50:50 a najhorší 0. Už mnohé literárne diela pred 100 a viac rokov upozorňovali na skrytú moc ženy, kde napriek tomu, že muž bol ten, kto nosil peniaze do domu, bola to žena, ktorá mala pomyslený, aj doslovný kľúč od komory (napr. Rysavá Jalovica). Muž môže byť CEO multinacionálnej spoločnosti no príde domov a scvrkne sa na plniča príkazov pretože ženy majú lepšie vyvinutý dar emočne manipulovať a trestať a unavený chlap nemá síl ani schopnosti odporovať. Douglas Murray raz položil takúto nebezpečnú otázku: **“Existuje forma mužskej moci ekvivalentná k moci atraktívnej mladej ženy, ktorú drží nad mužom raz tak starým ako ona sama. Schopnosť napríklad vykoľajit' omnoho staršieho muža do takej miery, že je ochotný riskovať všetko v jeho živote a kariére vrátane jeho rodiny a práce pre príležitosť pár minút potešenia. To je veľmi vplyvná forma moci pre obyčajnú ženu.“**

Tým, že feminizmom presiaknutá kultúra 21. storočia pozitívne diskriminuje ženu (možno) nechtiac spoločensky vykastovala muža. Tým, že už viac nie je živiteľom rodiny, nie je pre technologický pokrok užitočný v domácnosti (napr. ako opravár vecí) a keď do toho prišlo aj napádanie a zosmiešňovanie mužov v médiách, stal sa voči ženským zbraniam, ktoré v minulosti výborne vyrovnávali šance na bojisku príliš zraniteľný a mnohokrát sa nedokáže brániť. Ženy sú si toho vedomé a tak sa ešte zrýchľuje úpadok ich rešpektu voči mužom. No bez úcty a rešpektu je muž v očiach ženy nikým. Nebude ho ochotná akceptovať ako svojho partnera. Pretože ideál samca je silný, dominantný alfa, ktorého žena obdivuje a rešpektuje. Dokonca aj *hard-core* feministky priznávajú pri sociologických prieskumoch, že minimálne pri sexe uprednostňujú muža, ktorý vedie, ktorý je iniciatívny, asertívny, dominantný a ony sa cítia viac feminínne v role submisívnej partnerky. Inštinkt neoklameš no spoločenskú mienku áno.

„Dnes, keď ženy dostanú príležitosť, spravidla mužov prevalcujú, a muži, ktorí žili s predstavou svojej patriarchálnej dominantnej role sú naraz vykoľajení. Ich pocit sebaistoty klesá a stoja niekde opodiaľ. Iniciatívu preberajú ženy a keď sa im ten muž nevyrovná, je to preňho ťažké. Biologická rola, ktorá je v nás zafixovaná sa obracia a tie role sa postupne vyrovnávajú.“ – Zlatko Pastor

Šťastný je ten, čo vytriezvie čím skôr

V nasledujúcom paragrafe opíšem na vlastnom živote malosť a úbohosť typického beta hlupáka. V hlavnej úlohe skutočného príbehu som ja. Moje prvé rande s prvou (a poslednou) ženou, s ktorou som kedy prišiel do intímneho kontaktu. Mali sme asi 22 rokov a žena mojich

snov mi na prvom rande s hrdosťou v hlase oznamuje, že svojho súčasného partnera podvádza hneď s niekoľkými mužmi naraz no a pri troche šťastia sa k nim možno čoskoro pridám. Nikdy som sa nespýtal, koľko ich bolo pretože či boli traja alebo desiat, nerobí z hriechu ešte väčší hriech. Dozvedel som sa ale, že svoju dominanciu voči svojmu súčasnému partnerovi demonštruje občas napríklad takými zábavkami ako odmietanie sexu len tak, aby bol frustrovaný. Ak má žena plný telefón mužských nápadníkov, nebude si vážiť ani jedného. Zážitok prvého kontaktu s opačným pohlavím by mal byť príjemnou spomienkou no pre mňa to bude do konca života pripomienka na to, kým som bol. Ale pekne po poriadku. Prechádzame sa po centre, ja ako intelektuál niečo oduševnene vysvetľujem no keď sa otočím, žena, s ktorou sa domnievam komunikovať stojí asi 10 metrov za mnou v extatickom bozku, po ktorom má výraz tváre Nirvány. Nikdy mi nenapadlo, že sa chlap môže stať paroháčom hneď počas prvého rande. Stále čakám na zápis do Guinnessovej knihy rekordov. Počkám, kým doštedocú a jediné, na čo sa zmôžem je otázka: „*To bol ten ženatý, čo si ho spomínala?*“ A ona mi so smiechom odpovedá: „*Nie to bol iný.*“ Každý muž s IQ nad 85 by sa v tej chvíli otočil na päte a bez slova odišiel pretože tam nebolo čo vysvetľovať. No ja, ako prototyp naivného, zaľúbeného, ubitého beta šimpanza som predstieral, akoby sa nič nestalo. Bol som rád, že ma táto krásna žena počila svojim časom a keď sa budem dostatočne snažiť, jedného dňa si uvedomí moju hodnotu a už na iného chlapa ani nepomysli.

A toto je ústredné nepochopenie sexuálneho trhu beta samcami. Oni sú totiž spoločnosťou formovaní veriť tomu, že cez čiru snahu môžu konkurovať a zvíťaziť nad mužmi s omnoho vyššou hodnotou na trhu u žien, ktoré si pre svoj vzhľad môžu preberať, koľko len chcú. Oni nerozumejú, že krásna, mladá žena je na koni, kúpe sa v priazni mužov a tak si môže nielen vyberať a preberať na základe množstva kritérií, ktoré musia vybrať kandidáti spĺňať (vzhľad, status, peniaze atď.), ale v jej situácii prebytku nemá záujem o dlhodobé vzťahy. Ako „teen“ a 20-ničke jej ide len o zážitky. Je to ako nikdy nekončiaca párty, kde sa chce každý baviť práve s ňou. Prečo by mrhala časom viazaním sa s priemerným chlapom, keď môže mať každý víkend intenzívny sexuálny zážitok s ďalším, dych vyrážajúcim sexappealom nejakého alfa samca. V tom veku nehľadá istotu teplého domova a tak charakter, vernosť, úslužnosť a podobné črty, typické pre vďačného beta nemajú žiadnu hodnotu. Ona žne zážitky a tam v intenzite Beta samci excelovať nikdy nemôžu. Sú príliš nudní a fádni. No toto mladí chlapi, ako som bol ja nevedia. Ženy si ich držia na blízku ako komparz pretože stále môžu plniť funkciu validácie (*), prípadne službu dobrého užitočného kamaráta, no priazeň a záujem mladej ženy na koni čakať nemôžu.

* Mladá žena, bez ohľadu na stupeň príťažlivosti potrebuje od mužov pravidelné potvrdenie svojej hodnoty ako príťažlivej sexuálnej bytosti, inak začne mať o sebe obavy. Zatiaľ čo najväčšou nočnou morou mladého muža je status slabocha (fyzicky aj psychicky), pre ženu je to nedostatok sexappealu. A v tomto sú **beta orbitery** spásou. Sú to beta samci, ktorí nemajú žiadnu šancu no svojím neustálym snažením o získanie priazne tej žene pripomínajú, aká je úžasná a tak si ich každá príťažlivá mladá žena drží v zásobe. Dost' blízko na to, aby pravidelne plnili svoju úlohu obdivovateľov no dostatočne ďaleko, aby nedostali nič z koláča.

Mýtus nepodmienečnej lásky

Akákoľvek láska je vždy podmienená. Všetci túžime po nepodmienečnej láske a hľadáme ju v intímnych vzťahoch. Myšlienka nepodmienečnej lásky je, že akosi nájdeme človeka, ktorý nás bude ľúbiť pre to, čo sme. Dúfame, že ten človek sa nám pozrie do duše a uvidí skutočnú verziu toho, kým sme a bude nás preto ľúbiť. Ľúbiť nás bezpodmienečne, bez váhania. Ľúbiť nás úplne. Toto je samozrejme ilúzia, nie menšia ako Santa Claus. Akákoľvek láska je podmienená a inak to nejde. Pozor, nehovorím o tranzakčnej, kde by jedna osoba explicitne

určovala, že jej čosi poskytne ak jej tá druhá osoba poskytne čosi iné. Podmienkou mám na mysli niečo, čím sme alebo vytvárame u toho druhého určitý stav mysle, poskytujeme určitú hodnotu a láska toho druhého na tom stojí. Nie je tak častokrát účinená žiadna výmena ako taká no kvalita musí byť udržiavaná, ideálne zvyšovaná. Inak podmienka nieje splnená a tá osoba nás už viac neľúbi. Tento jav je jasne zreteľný aj u priateľov, ktorí nás majú radi, pretože oplývame určitými kvalitami, ktoré si oni vážia dostatočne na to, aby boli ochotní s nami tráviť čas a recipovať ich hodnotou, ktorá je nami uznávaná ako dostatočná protihodnota.

A ten istý princíp funguje aj v romantických vzťahoch, hoc rozsah a intenzita sú neporovnateľne väčšie. No my to nechceme vidieť pretože chceme udržať tú idealizovanú verziu nevinnej lásky. Zvlášť urgentná tendencia k podmienenosti je na ženskej strane hry, pretože muž je pre ňu prosto zdroj servisu, ktorý potrebuje k naplňujúcej existencii. Pre túto krutú pravdu sú ženy fundamentálne neschopné ľúbiť muža spôsobom, aký on od nich očakáva. Muži totiž veria, že na láske záleží pre ňu samotnú no ženy ľúbia oportunisticky. Myslím, že sa blížíme k momentu, keď bude mýtus toho, aké sú ženy nevyliciteľné romantičky čoskoro zažehnaný. Práve naopak, muži sú romantici predstierajúci realistov a ženy naopak. Je to provokujúca myšlienka no vyzerá to tak, že ženy sú vo vzťahoch realistkami, ktoré používajú romantizmus na dosiahnutie svojich cieľov. To je moment, kedy hypergamia nastupuje na scénu. Žena sa kedykoľvek nemilosrdne zbaví muža akonáhle sa objaví ktosi lepší ako on. Nikdy nezabudnem na slová mojej ex, keď mi pred obecenstvom povedala, že **„ak sa nebudem správať (to jest poskytovať servis v želanej kvalite), tak ma vymení.“** Tak, ako to urobila mnohokrát predo mnou a neskôr mnohokrát za mnou.

Ester Perel – belgická sociálna psychologička, čo sa špecializuje na intímne vzťahy raz na plné hrdlo vyslovila to, čo by mal vedieť každý zaľubený chlap. **„Ženy zaujímajú len ony samé a ich potreby.“** Demonštrovala to na príklade stoviek interview milencov, ktorých sa pýtala, čo je pre nich prvoradým cieľom pri sexe. Zatiaľ čo muži najčastejšie túžili po uspokojení svojej partnerky, tento cieľ vice-versa nespomenula žiadna žena ani raz. Táto spoločnosť glorifikuje ženskú hodnotu; ona je kráľovnou, on je len umožňovač / poskytovateľ zážitku. To je dôvodom, prečo dnes neexistuje žiadna lojalita žien k svoju partnerovi. Chlap sa zredukoval len na zdroj potešenia a je „milovaný“ len do tej chvíle, kým poskytuje svoje služby v dostatočnej kvalite a kvantite. Akonáhle ju začne nudiť, nemilosrdne ho vymení za iný kus ako mobilný telefón. Akonáhle je k dostaniu lepší model, zaujímavejší alebo niekedy len prosto iný, ktorý ju ešte nenudí. K tej veci nemá žiadne puto a so širokou ponukou novších modelov na trhu (ktoré jej dnes núkajú výdobytky sociálnych sietí) je to ako keby mrhala perspektívnymi novými zážitkami takže voľba je ľahká – zbav sa ho! Slovámi mojej ex: **„keď sa mi niečo (muž) nepáči, rýchlo to (ako nejajú vec) zo života odstránim.“**

„Láska je častokrát nič viac než výmena láskavostí medzi dvoma ľuďmi, ktorí môžu dostať maximum toho, čo môžu očakávať berúc do úvahy ich hodnotu na sexuálnom trhu osobností.“ Povedal Erich Fromm na margo podmiennej perspektívy intímnych vzťahov. Vo svojej jednoduchosti tento výrok hovorí veľa o situácii, v ktorej sú prevažne muži. Správne vyjadruje prenikavý nihilizmus, ktorý musí muž buď konfrontovať a akceptovať alebo sa zblázniť v popieraní zvyšok života zakaždým, keď zlyhá a nastane ďalšie sklamanie. Bez ohľadu, či je to morálne správne alebo nie, ženy neľúbia mužov tak, ako si to muži idealizujú alebo ako si myslia, že by mali byť schopné prosto preto, lebo nieje v ich najlepšom záujme obmedzovať sa na jedného partnera keď majú možnosť si medzi nimi

preberať. Nie je to satanizmus ani sodoma gomora. Je to meta fyzický zákon, ktorý väčšina mužov nikdy nepochopí – na ich škodu.

„Romantická láska je nebezpečná ilúzia.“ – Alain de Botton

Ako vidí spoločnosť úlohu muža vo svete ženy

Raz mi bolo povedané mojou nádejnou partnerkou, aby som sa nezaoberal jej ex-ami pretože „každý je iný.“ A mne bolo zrazu jasné, aká bezútešná je moja situácia ako priemerného beta samca. Bez ohľadu na to, kým som a čoho som schopný, pre túto ženu a akúkoľvek inú ženu ktorá mala mnoho partnerov budem vždy len každý. Každý je len člen davu, vymeniteľný, nehodnotný. Zemiak v láde plnej zemiakov má svoj individuálny tvar a veľkosť no nik si ho neváži ako jedinečnú entitu pretože na tom nezáleží. Splní funkciu tak, ako „každý“ iný zemiak. Toto je krutý fakt, ktorý si musí uvedomiť každý dobrák – nie si ničím výnimočný a preto si kedykoľvek nahraditeľný. Nečakaj preto od ženy s bohatou minulosťou žiadnu úctu, rešpekt ani snahu. Nemá na to najmenší dôvod. V manofére dokonca koluje taký mém: **„žena ti nikdy nebude patriť, len si práve na rade“**. Dokonca aj bohatý a vzhľadní muži sú vymeniteľní, ak sa naskytne niečo novšie, zaujímavejšie a tak je naivné myslieť si, že priemerný chlap má u ženy akúkoľvek hodnotu. Akonáhle stratí cveng, ona stratí záujem. Raz som dokonca videl Facebook post, vylajkovaný do nepričetnosti, ktorý znel nasledovne: „Ak nevieš urobiť ženu šťastnou, nebráň inému.“ Tento šokujúci výrok si vôbec neberie servítku pred ústa a jasne hovorí o tom, čo je pre ženu každý muž: Poskytovateľ servisu, nič viac. Jeho potreby, jeho naplnenie sú irelevantné. Je vo vzťahu na to, aby naplnil potreby princeznej. Ak nie je túto úlohu schopný plniť v dostatočnej kvalite a kvantite, tak len zavadzia. V zástupe sú už iní dobrovoľníci, pachtiaci po svojich piatich minútach dokázania toho, čo pre dámu dokážu urobiť.

Čo vedel Briffault už pred 100 rokmi a mladí muži nevedia ani dnes

Nepamätám si, ktorý známy vedec raz povedal, že keď sa dal do kopy so svojou manželkou, dohodli sa na takých pravidlách, kde o všetkých malých veciach bude rozhodovať ona a tie veľké komplexné nechá na neho. A potom dodal, že prekvapivo počas 40 rokov manželstva nemusel riešiť žiadnu veľkú komplexnú vec. Keď som to počul prvýkrát, zasmial som sa na tom. Dnes to skôr považujem za smutný fakt spolunažívania muža a ženy. Ale späť k Briffaultovi. Podľa tohto velikána, je to **žena, nie muž, ktorá určuje všetky podmienky vzťahu**. Tam, kde žena nemôže získať žiadny benefit zo vzťahu s mužom, vzťah nikdy nevzniká. Inými slovami – napriek tomu, čím nás cez médiá krmí feministicky sfarbené osočovanie mužov ako dominantných utláčateľov - samozvaných kormidelníkov, keď príde na intímne vzťahy, bez ženy sa ani lístok nepohne. Je to žena ktorá drží kľúče od komory. Každému je samozrejme jasné, že je to žena, ktorá má v rukách moc posledného veta v hre párovania. Je to žena, ktorá dáva palec hore alebo dole pri každom nápadníkovi, pri každej novej méte vzťahu, pri každom rozhodovaní, kam sa ďalej vzťah bude uberať. Muž môže len súhlasiť alebo odísť. No berúc do úvahy, že priemerný chlap je rád, ak sa čo i len priblíži k mladej žene bez odstrčenia, pravdepodobnosť protestov je malá. Naopak, priemerná mladá žena má nápadníkov dosť keďže muži pre väčší úspech rozhadzujú siete čo najširšie a tak netrpí úzkosťou zo straty príležitosti, ak niečo prestrelí alebo priskoro odmietne, ak nie je celkom po jej vôli. Má teda priestor byť arogantnejšia, vyberavejšia a nestratiť pri tom minútu spánku. Načo by sa zaoberala mužom, ktorý jej nezobe z ruky?

Briffault podčiarkuje tieto pravdy tvrdením, že intímne vzťahy medzi mužmi a ženami sú výsledkom kalkulácii námahy verzus benefitu ženy. Získa alebo nezíska čistý zisk po

započítaní jej investícií zo vzťahu s mužom? Čistý profit je v tomto prípade zmes všetkých kvalít, ktoré od muža požaduje od vzhľadu cez status, peniaze až po osobnostné schopnosti. Tu musím podčiarknuť, že ženu zaujímajú len tie osobnostné kvality a schopnosti, z ktorých môže priamo benefitovať a nie všeobecná spoločenská hodnota. Len to, čo obohatí jej svet. Môže byť aj osobnosťou roka, ak z toho ona nemá žiadny zisk, je to pre ňu bezcenné.

Ženská lojalita – vysoko podmienená stratégia

Briffault mal ohľadom ženskej lojality (alebo skôr jej nedostatku) veľmi jasno. Aj napriek tomu, že žena získala zo vzťahu s určitým mužom v minulosti rôzne benefity, toto nie je žiadna garancia pokračovania vzťahu. Žena má príliš krátku pamäť a jediné, čo ju zaujíma je, čo pre ňu jej partner urobil dnes. Ak nič uspokojivé, jej záujem a lojalita okamžite klesá. Žena nedokáže rozmýšľať v dlhodobej stratégii a tak mužov sľub (prospekt benefitu v budúcnosti) má veľmi limitovanú schopnosť zabezpečiť pokračujúci vzťah so ženou a jeho sľub má váhu len vtedy, ak žena nemusí čakať na benefit príliš dlho. Toto nie je žiadne infantilné správanie zo strany ženy ale naopak, schopnosť strategicky vyťažiť zo svojej hodnoty čo najväčší prospech v čo najväčšom množstve za čo najkratší čas. Berúc do úvahy, že cena ženy na trhu prudko klesá s jej vekom a ubúdajúcou krásou, musí speňažiť svoje žetóny, kým majú nejakú hodnotu. A je jej úplne jedno, kto bude kupec – rozhoduje len rozsah a kvalita služieb, ktoré je muž za pomyslené žetóny ochotný zaplatiť. Na záver k Briffaultovi uvediem dva najdôležitejšie koncepty jeho téz: **1. minulý benefit poskytnutý mužom žene neprináša kontinuálnu a budúcu asociáciu s touto ženou (vd'ačnosť expiruje).** **2. akákoľvek dohoda, kde muž poskytuje súčasný benefit pre kontinuálnu lojalitu ženy je nulová a zaniknutá akonáhle muž poskytol predmet / servis implicitnej dohody. T.j. po skončení produktu-servisu zaniká motivácia ženy pokračovať vo vzťahu ak už nemožno v budúcnosti očakávať benefit v podobnej výške, ale len nižšej (napr. muž stratil lukratívnu prácu, vysoký status atď.).**

Ako funguje hypergamia v praxi

Ak existujú koncepty, ktoré si rozhodne treba z tejto práce zapamätať, tak toto je jeden z nich. Párovanie medzi pohlaviami je ako biznis transakcia medzi dvoma aktérmi, kde chce každý získať za svoj kapitál čo najviac benefitu. A keďže je to žena, čo drží kľúče od naštartovania vzťahu, treba ju považovať za kupujúceho, ktorý má určitý obnos financií (hodnoty), za ktorý si môže dovoliť obstaráť od najlepšieho kandidáta najkvalitnejší level a rozsah servisu, čo môže dotyčný muž ponúknuť. Zatiaľ žiadna romantika. Ako teda tieto transakčné kalkulácie fungujú? Najviac žiadané aktívum (majetok) ženy je krása a mladosť. Čím má teda tohto majetku viac, tým je jej schopnosť nakúpiť najhodnotnejšieho samca vyššia. Najžiadanejším aktívom, čo muž môže žene ponúknuť je kombinácia statusu a finančného zabezpečenia. Muži vyjednávajú hlavne s týmito prednosťami a tak ich vrchol hodnoty na trhu prichádza vo vyššom veku ako u žien. Len ako poznámka, aktéri nie sú vždy schopní realistického sebahodnotenia pre trh (nízke vs. nereálne vysoké sebavedomie) a tak dobrý vs. zlý marketing častokrát deformuje tento biznis, no z dlhodobého hľadiska je reálna cena vždy stanovená presne cez interakciu na trhu. Druhým zádrhelom jasných pravidiel je ľudská plasticita ako v oblasti relatívnej hodnoty, tak v schopnosti a ochote dlhodobo poskytovať servis v dohodnutej kvalite / rozsahu. Preto tá turbulencia po vyprchaní prvej fázy zaľúbenosti. Je to akási revaluácia po tom, ako sa rozplynie opar akútnej intoxikácie hormónmi a neurotransmitermi. Ale späť k ekonomike.

Krásu tejto Darwinovskej pytačky spočíva v jej chladnokrvnosti. Žena, na základe všeobecných spoločenských kritérií nazerania na krásu plus berúc do úvahy záujem mužov o jej vzhľad má pomerne dobrú predstavu svojej hodnoty. A na základe tejto skutočnosti ide

hľadať v regáloch taký tovar, čo si môže dovoliť. Väčšinou príde so zoznamom kritérií ako vzhľad muža, jeho status, financie, zručnosti, styky, vedomosti, sexuálne schopnosti a pod. a všetkých nápadníkov si známkuje. Chlap s najvyšším skóre (niekedy viacerí naraz) sa stáva partnerom alebo milencom. Muž má minimálnu schopnosť do tohto procesu zasahovať inak ako prácou na svojej trhovej hodnote prípadne jej predstieraním. Je to žena, ktorá kupuje. A ak je tá žena v neskorých „teen“ prípadne prvej polovici 20. rokov a skóruje na škále krásy 7 a viac, jej možnosti sú nekonečné. S adventom internetu, sociálnych sietí, online zoznamiek a smartphonov sa stala každá sebekrajšia žena komoditou na roztrhanie. Pridajme k tomu nafúknuté ego z neustálych komplimentov stoviek uchádzačov a cíti sa na sexuálnom trhu ako dieťa v cukrárni. A tu prichádza kameň úrazu. Žena bombardovaná neustálymi ponukami na všetko možné zabudne na primárny cieľ, to jest hľadanie si životného partnera a nastúpi na kolotoč penisov, z ktorého ju odfúkne len stena. Dovtedy vymieňa a vyberá nových a nových mužov slintajúcich po 5 minútach slasti, čoho si je ona síce vedomá no tá opojná chuť neustálej validácie je silnejšia ako zdravý rozum. A tak namiesto hľadania vzťahu sa táto činnosť zvrhne na naháňanie sa za tým najkvalitnejším penisom, čo si môže na trhu za svoju hodnotu zabezpečiť. No keďže prospekt čohosi lepšieho je s každým ďalším zážitkom urgentnejší, žena nie je schopná tento kolotoč zastaviť. Hypergamia jej totiž hovorí, že má na viac a je len otázka času, kedy sa ten najhodnotnejší samec ukáže na scéne.

Kam toto všetko vedie? Nuž, (bohužiaľ pre ženu), nie k ideálnemu životnému partnerovi. Roky, kedy má žena najvyššiu hodnotu na sexuálnom trhu typická samica dneška premárni na kolotoči penisov a keď sa rozhodne usadiť sa, t.j. skoncovať s promiskuitou, jej poststenová hodnota je radikálne nižšia (viď výraz stena zo začiatku práce). A zámerne hovorím poststenová pretože dnešná žena sa rozhodne pre manželstvo a rodinu len vtedy, keď už nemôže ďalej praktizovať promiskuitný život divy keďže záujem o ňu opadáva v prospech novej generácie samíc. Krajších, mladších. No, zjednodušene povedané, kým dajme tomu v 23. bola jej hodnota pomerne vysoká, mali o ňu záujem ďaleko hodnotnejší samci ako v 33., keď sú jej krása a mladosť (najväčšie ženské devízy) značne oklieštené. Toto je dôsledok toho, že ženy skutočne uverili feministickému naratívu o rovnosti pohlaví do takej miery, že sa začali správať ako sexuálne predátory. No neuvedomujú si následky ako psychického poškodenia, tak vyhliadok na úspešný dlhodobý vzťah potrebný pre výchovu detí. Totiž to, keď 30-ročný muž povie, že už pretiahol 40 žien, ľudia ho budú ťapať po pleci, aký je on bojar. Keď žena prizná polovicu množstva, utopí sa v plŕvancoch. Dôvodom je jej nesplnená povinnosť ochrankyne morálky. d'ateľ

Ako rozvediem do detailov aj v inej časti tejto práce, mladí ľudia sú nabádaní stráviť svoju mladosť zbieraním “skúseností” s rôznymi partnermi / kami, inými slovami k promiskuite. A skutočne ženský bodovací systém ozrejmi samici, akú maximálnu kvalitu a intenzitu toho ktorého servisu môže očakávať od svojho ideálneho partnera. Keď sa dnešná mladá žena rozhodne usadiť, má za sebou skúsenosť s 10–20 mužmi. Ak používa skórovací systém od 1 po 10 na všetky kvality, ktoré považuje u muža za dôležité, ak aj celkové skóre každého ex partnera (súhrn všetkých položiek) len priemer, teda 5 bodov z 10, je vysoko pravdepodobné, že v každej zo známkových kategórii zažila u niektorého muža vysokú známku, hoc ich priemer zo všetkých bol len 5. Napríklad muž, ktorý mal slabú charizmu mohol byť dobre finančne zabezpečený, teda v kategórii financie mal 9 alebo 10. Alebo muž ktorý mal dosť nízku inteligenciu, bol spektakulárny v posteli. Ich výsledné celkové číslo mohlo byť len 5, no tá žena zažila vždy s niekým niečo intenzívne / kvalitné. Je teda pravdepodobné, že aj priemerní muži jej spolu za roky promiskuity ukázali vrchol v každej kategórii. Keď sa teda rozhodne usadiť so stálym partnerom, podvedome dúfa, že nájde takého, ktorý jej bude schopný zabezpečiť v každej kategórii ten vrchol čo zažila s najlepším ex v danej disciplíne.

To je samozrejme štatisticky takmer vylúčené pretože je primálo ľudí, čo môžu excelovať vo všetkom a tak je sklamanie takmer istá vec. Ak ochutnala s jedným zo svojich partnerov XXL penis, priemerný vták jej bude na smiech. Ak mal jeden s jej ex krásny byt a jej terajší nápadník má len obyčajné bývanie, bude frustrovaná a neuspokojená. To samozrejme platí pre všetky disciplíny známkovania. Ľuďom, čo celý život jedli len špekáčiky, kaviár nechýba. A tak isto ženám, čo mali len jedného partnera nechýba čosi, čo nikdy nezažili. A tak paradoxne menej skúseností spôsobuje viac spokojnosti a naopak. (Paradox of choice – Barry Schwartz)

Na ozrejmienie to, čo na prvý pohľad môže znieť ako priama ofenzíva na ženské správanie je v skutočnosti len smutná realita dvoch stratených pohlaví, ktoré trpia pre chyby toho druhého. Hoc to na prvý pohľad vyzerá, že žena je za opratmi, ona nie je víťaz. V tejto hre niet víťazov, len porazených. Prebytok u promiskuitných žien (majority) je minimálne tak psychicky poškodzujúci pre myseľ, ako nedostatok u beta samcov (väčšinovej populácie mužov). Prejedanie je minimálne tak nezdravé, ako podvýživa. A tak ženské nekonečné možnosti párovania robia jej život z dlhodobého hľadiska tak mizerný, ako púšť možností beta samcov. A raz keď sa žena rozhodne usadiť (s kým iným ako beta samcom?), nemôžu rozumieť potrebám toho druhého pretože majú diametrálne odlišné nedostatky. Kdežto ženy sú otupené ľahostajnosťou, muži sú pre podvýživu skúseností tak nízko s vlastným sebedomím, že dvorenie a následný vzťah sú definované mentálnou impotenciou, hanbou a frustráciou. Akonáhle žena presiahne počet intímnych partnerov na 3 a viac, nie je už schopná emočného puta so žiadnym mužom. Vyhorí a stane sa ľahostajnou. Pridajme k tomu fakt, že väčšina vzťahov, ktoré realizovala v mladosti boli s alfa grázlami typu *Rytmus* a *Ego* a tieto skúsenosti ju tlačia do pozície nedôverčivosti a vypočítavosti. Ideálny kokteil pre dysfunkčné manželstvo. Na anglicky hovoriacich web zoznamkách je dokonca zaužívaný termín, čo ženy rady používajú: „*Už som si užila zábavy a teraz som pripravená usadiť sa.*“ Čo v preklade znamená, už ma pretiahla polovica mesta a teraz som pripravená na teba – beta hlupáka, aby si sa staral o vyjazdené auto s 20 predchádzajúcimi majiteľmi. No Američania majú také porekadlo: „*Z pobehlice dobrú žienku domácu nespravíš.*“

„Či už pre neohľadáplnosť alebo neúprimnosť, tajomstvo špatnej, krutej pravdy ženskej hypergamie je chránené a maskované ako ich najväčšia priorita. No muži stále veria, že ženy chcú úprimne komunikovať ich intímne túžby v snahe urobiť mužov lepšími.“
– *Rollo Tomassi*

Rytmus a Ego vs dobrý chlapík, kedy je jeden preferovaný pred tým druhým?

Podľa teórie strategického plularizmu sa muži evolučne vyvinuli nasledovať reprodukčné stratégie v súlade s ich hodnotou na sexuálnom trhu. Viac atraktívni muži získavajú viac reprodukčných benefitov venovaním viac času vyhľadáváním viacerých partneriek a investovaním menšieho množstva času a financií do potomstva. V kontraste, reprodukčné úsilie menej atraktívnych mužov, ktorí majú radikálne menšie množstvo príležitostí je lepšie alokované do intenzívneho investovania v monogamnom vzťahu a potomstva a trávením malého množstva času vyhľadáváním ďalších partneriek (doplňkových žien, t.j. mileniek). Zo ženskej perspektívy, ideálnou stratégiou je vyhľadávať partnera, ktorý poskytuje oba benefity. To znamená krátkodobý benefit genetickej superiority (alfa samca) a dlhodobej investície monogamného vzťahu (väčšinou s beta samcom). A tu nastáva kameň úrazu. Pre väčšinu žien bude štatisticky nemožné získať dlhodobý vzťah so samcom, ktorý disponuje

kvalitnou genetikou pretože alfa samci predstavujú len malé percento mužskej populácie. Navyše, (atraktívne) ženy čelia ťažkej voľbe výberu medzi mužmi, čo disponujú dobrou genetikou na jednej strane a mužmi, ktorí sú ochotní a schopní asistovať pri starostlivosti o potomstvo a ochotou byť stabilnými dlhodobými partnermi. Čo je výsledkom tejto nezrovnalosti medzi túžbou a správnu voľbou? Slobodné matky hľadajúce dobrých mužov na web zoznamkách.

Faktom je, že mladá, nadržaná žena nie je schopná odolať aure muskulínneho, testosterónom nasiaknutého alfa samca, ktorý je u žien na roztrhanie a nemá teda záujem viazať sa. A už vôbec nie tráviť večery starostlivosťou o malé deti, keď má na telefóne 10 krásavíc bažiacich po piatich minútach rozkoše. Ona si je toho plne vedomá, no inštinktuálne sily gravitovania k najlepšej genetike sú silnejšie ako logické zmýšľanie o dlhobojnej vyhládke na udržateľný vzťah potrebný na stabilné rodinné zázemie. Čo je ešte smutnejšie je, že Pyrrhove víťazstvá typu „uspokojím sa aj s beta sluhom“ zriedka vedú k úspešným manželstvám. Vedomosť, že si žena vybrala kohosi neadekvátneho len preto, že bude plniť servisnú časť vzťahu, nie je dostatočne uspokojivá na harmonický vzťah. Pár rokov dozadu som čítal rozbor reality manželstiev, kde sociológ (nepamätám si meno) upozorňoval na fakt, že 50% rozvodovosť neznamená 50% úspešnosť. Je veľmi ťažké kvantifikovať a merať subjektívnu spokojnosť a funkcionálnosť manželstva keďže každý používa svoj individuálny meter, no tento autor upozornil na mnohé faktory, pre ktoré ľudia ostávajú spolu hoc je manželstvo (spolužitie) dysfunkčné. Dôvody, prečo zvyšná polovica pokračuje vo vzťahu zhrnul do nasledovných bodov: deti; strach z implikácii rozvodu; investovaný čas (tzv. stratená investícia); náboženské dôvody; rodinný tlak; finančná bariéra (nemôžu si dovoliť žiť oddelene); vysoký vek; nízke sebavedomie; atď. Pridajme k tomu fakt, že málo mužov je ochotných viazať sa so slobodnými matkami a inšpirácia zotrvať v patologickom vzťahu je značná.

Príťažlivosť ženatého muža alebo čím zvrhlejšie, tým lepšie

Prečo ženy priťahujú promiskuitní muži? Muži, čo majú deti s viacerými ženami? Zadaní, ženatí? Nie je predsa ťažké uvedomiť si, že toto nie je dobrý materiál na dlhodobý a seriózny vzťah, na hlboké citové puto, na stabilné zázemie. Krátka odpoveď je, že ženy zvrhlosť priťahuje / vzrušuje. Volá sa to testosterón, alfa aura, výzva. Keď muž dokáže, že vie zvládnuť veľa žien, dokazuje tým vysokú hladinu testosterónu. No zároveň reprezentuje výzvu pretože ak je tak veľmi žiadaný, musí byť vysoko hodnotný samec. A muž s takýmto statusom je pre ženu trofej, ktorú musí vyhrať na to, aby potvrdila svoju vlastnú vysokú hodnotu. No je tu aj iný aspekt tejto výzvy. Ak chlap vandruje od jednej k druhej, musí to znamenať, že na mu rýchlo „zunujú.“ Nie sú hodné jeho lojality – aspoň ona to predpokladá. Keď žena gravituje k promiskuitnému samcovi, jej plánom je excelovať ako tá naj. Ako tá, čo mu ukáže, ako vie robiť veci inak, lepšie než všetky ostatné cundry pred ňou. Keď žena s týmto postojom / túžbou zoberie výzvu vážne, v praxi to znamená realizovať všetky prvky – postupy v mileneckom vzťahu rýchlejšie, intenzívnejšie, zvrátenejšie než pri vzťahu s obyčajným mužom. Keďže bol takýto chlap s toľkými ženami, jeho štandardy predsa musia byť vyššie na to, aby bol uspokojený. A tak musí ona tiež zintenzívniť level hry k väčšej zvrhlosti. Táto výzva ponúka žene príležitosť ukázať, že je lepšia ako všetky ostatné a zároveň zažiť extázu s plemenným býkom. Narcistická žena dneška vidí seba samú ako tú najlepšiu a toto je príležitosť dokázať to vo veľmi konkurenčnom prostredí. Úplnou výhrou v tejto hre je vyšachovať všetky ostatné nerestnice a spraviť zo seba jeho exkluzívnu milenkú ako znak úplného zdolania výzvy. Nie pre to, aby sa stala jeho životnou partnerkou ale pre to, aby ukázala svoju zručnosť zvädzania. Teda svojej vysokej ženskej hodnoty. Zdolaný býk nie je viac cennou trofejou.

Každý dostane opozitum toho, po čom túži

Na poslednom rande v mojom živote mi moja „polovička“ frustrovane povie: „*ak ešte niekoho budem mať, už len takého, čo má skúsenosti.*“ T.j. muža, ktorý už mal sexuálny, respektíve intímny pomer s viacerými ženami. Čo je smutnosmiešne je, že toto nebol len záver môjho patetického snaženia sa o intímny vzťah, ale viac-menej štandardný nesúlad medzi tým, po čom muži a ženy túžia verzus toho, čo môžu reálne mať. Jeden s najgrotesknejších nesúladorov ideálu verzus reality je to, po čom túžia, čo očakávajú od toho druhého a čo môžu s najväčšou pravdepodobnosťou dostať. Kdežto ideál ženy je pre muža sexuálna cudnosť, čistota, mladosť a fertilita (to jest mladá panna); ideálnym mužom je pre ženu chlap so skúsenosťami vo všetkých sférach života, vrátane sexuálnych. Akýsi mačo so skúsenosťami plemenného býka, ktorý vie, ako zahrať na jej flaute. No keď si z množiny odmyslíme malé množstvo alfa samcov (ktorí majú skúseností až až), dostaneme pravdepodobnosť úplného opaku. Priemerná, dajme tomu 30 ročná žena má omnoho viac skúseností s opačným pohlavím pretože jednak začína skôr, zväčša so staršími alfa samcami, ktorí sa len tak zastavia na krátky románik takže ten obrat je veľký a rýchle naakumulovanie skúseností tak isto intenzívne. Plus v neskorších „teen“ a skorých dvadsiatych rokoch sú ženy na sexuálnom vrchole, kedy je o ne záujem najväčší. Tomuto všetkému sa mladý muž, dobrák, zväčša len prizera. No a keď sa nad ním nakoniec nejaká žena po tridsiatke zľutuje, výsledok je fiasko. Beta samec nenaakumuluje takmer žiadne skúsenosti (ako mentálne, tak fyzicky) a tak nemá možnosť rozvinúť zručnosti a taktiky, ako uspokojiť nespočetné ženské potreby a želania. Ako dôsledok, oba tábory skončia (okrem milióna ďalších problémov) v situácii, kde je beta samec v neustálom diskomfortne nízkeho sebavedomia, kde sa umára strachom z toho, že si je jeho partnerka vedomá jeho neadekvátnosti a je len otázka času, kedy ho buď opustí alebo si nájde „posilu“. Keď už má žena 30 rokov, prešlo cez ňu toľko *Rytmusov* a *Egov*, že pozná všetky melódie sexu. Povožila sa na najvyššakovejších luxusných autách, stretla cez svojich alfa najrôznejších zaujímavých ľudí. Jednoducho zažila širokú paletu vnemov a emócií. Pán dobrák zažil za to obdobie maximálne virtuálny sex s pani rukou, plus jednu-dve frašky so ženami, ktoré sa ho zbavili hneď, ako ich omrzela (teda veľmi rýchlo). Takto nekompatibilný typický muž a žena nemôžu nájsť v tom druhom to, po čom túžia, o čom snívajú. Len sklamanie. Ak sa takáto žena rozhodne usadiť s beta samcom, je nakoniec nútená pokračovať v promiskuite pretože je to jediný spôsob, ako doplniť chýbajúcu satisfakciu, ktorú si ako mladá žena užívala plnými dúškami.

„Sotva existuje iná aktivita, iná iniciatíva, ktorá sa začína s tak nesmiernou nádejou a očakávaniami no zároveň zlyhá tak pravidelne ako láska.“ – Erich Fromm

Promiskuita – túžba zmenená v kompulzívnosť

Pre účel demonštrácie toho, ako funguje psyché promiskuitného človeka použijem trochu popkultúry a spravím rozbor piesne s názvom *Habits* od inak dost' priemernej švédskej speváčky *Tove Lo*, ktorú ale veľmi vkusne zremixoval *Hippie Sabotage*. No najskôr položím rétorickú otázku: koľkokrát sa môže človek skutočne zaľúbiť natoľko, aby pre svoju túžbu po tom druhom bol ochotný zasvätiť svoj život vyššiemu cieľu ako uspokojenie vlastných potrieb? Bude to asi individuálne a do rovnice by vstupovali viaceré faktory (ako schopnosť resetu, sila intencie, lifestyle, stres, núdza, stabilita a v neposlednom rade úprimná túžba po naplnení tejto potreby). No v každom prípade to bude veľmi nízke číslo. Tipoval by som dvakrát, maximálne trikrát. Potom sú to už len beztváre kópie kópii. Pretože odíde nielen viera, ale aj energia a priestor realizovať skutočne hlboký, trvácny vzťah.

No toto je niečo, čím sa promiskuitný človek zámerne nezaobrá pretože on / ona nad tým ani nemá kontrolu, ani to nie je ich cieľ. *Habits* sa zaoberá jednou z možných príčin upadnutia do promiskuitného života ako dôsledok traumy z nevydarenej skutočnej lásky, kde sa hlavná postava – žena – snaží nesprávnym spôsobom zabudnúť nahradením chýbajúceho akýmkoľvek panákom. Vždy mi bolo divné sledovať, ako sa promiskuitní ľudia takmer vôbec nezaobrájú, kým je ich ďalšia fatalita, aké má vlastnosti, charakter, kvality, atď. Je to tým, ako *Tove Lo* ukazuje, že ďalší partner je len pojazdná služba na dočasné uspokojenie nejakej potreby – buď sexuálnej, spoločenskej alebo praktickej (potrebujem chlapa – vodiča). *Tove Lo* spieva o „*numbing the pain*“ a tá často vyplýva ani nie tak zo straty partnera pri rozchode ako uvedomení si nemožnosti dosiahnuť v tejto sfére naplnenie bez ohľadu na to, s kým, ako a kedy. A tak isto ako tento remix je zimomriavky spôsobujúce chorobné opakovanie toho istého textu a melódie donekonečna, rovnako aj únik zo zodpovednosti a snahy o nápravu, aj realita promiskuitného jedinca je zúfalstvo a neschopnosť pretavená vo zvyk (preto názov *Habit*). Na konci textu sa budem zaoberať potencionálnym riešením cez úplnú zmenu nazerania na vlastné potreby. Zostaňte naladení.

Ako promiskuita poškodzuje ženu a jej vyhliadky do budúcnosti

Expandujem teraz konzekvencie promiskuity cez niekoľko štúdií, ktoré sa zaoberali otázkou, ako ovplyvňuje počet predchádzajúcich sexuálnych partnerov spokojnosť / naplnenosť v manželstve? V nasledovnom paragrafe urobím stručný abstrakt toho, čo momentálne akademická obec vie o tomto fenoméne. Linky v texte. Súčasnú ženu veria, že sa môžu správať ako muži a mať rovnako bezohľadné, ľahkomyselné sexuálne správanie. No čomu nerozumejú je, že ženy s takou históriou nie sú dobrý materiál pre manželstvo. Čo týmto ženám feministické hnutie za slobodu nehovorí je, že ich psychika pravdepodobne nebude schopná vysporiadať sa s tak silnou ofenzívou intenzívnych sexuálnych zážitkov s mnohými mužmi a môže spôsobiť seriózne poškodenie psychického zdravia. Hoc by som neodporúčal promiskuitu nikomu, je dokázané, že muži (pravdepodobne evolučná predispozícia prežitia génu) sú viac odolní voči takémuto poškodeniu a sú schopní viazať sa do dlhodobého vzťahu (manželstva) aj napriek mnohým predchádzajúcim sexuálnym vzťahom. Ženy nie sú! Už keď má promiskuitná žena 30, je tak emočne vysilená, že nie je schopná emočného puta s nikým. Po určitom čísle partnerov je to už len ten istý nudný šedý film sledovaný znova a znova. Plus nastane zvyk, kedy si žena asociuje vzťah s krátkym trvaním ako štandard, je teda na krátke trvanie nastavená. Čoho sme svedkami v súčasnosti sú ženy, ktoré sa kurvia s futbalovými tímami *Rytmusov* a *Egov* povedzme 15 rokov a zrazu sa chcú čarovne pretransformovať na skromnú cudnú „*housewife*“ obyčajne za prítomnosti nejakého zúfaleho beta samca. No čo im rýchlo dôjde je, že zmena zo sexuálneho predátora na sväticu je nemožná. Žena, ktorá vo svojej dvadsiatke rotovala 2, 3 aj 4 chlapov naraz je tak emočne vyšťavená že na to, aby bola sexuálne uspokojená potrebuje veľmi intenzívnu stimuláciu a frekventovaný kontrast (iný partner). To, samozrejme, manželské prostredie nemôže poskytovať. A tak začne pociťovať iritáciu, nepokoj. Konkrétne by som k tejto téme chcel podčiarknuť túto štúdiu, ktorá prišla k záveru, že čím je číslo predošlých sexuálnych partnerov ženy vyššie, tým je viac zredukovaná kvalita jej manželstva, sexuálneho uspokojenia v ňom, kvality komunikácie s partnerom a celkovej stability ich vzťahu. Aby toho nebolo malo, táto štúdia hovorí o silnej asociácii medzi počtom sexuálnych partnerov a neskoršími problémami s alkoholom / drogami u žien ako dôsledok poškodeného psychického zdravia promiskuitou. Do tretice, nasledovná štúdia ukázala, že ľudia, ktorí smylnili v ich predchádzajúcom vzťahu majú trikrát väčšiu pravdepodobnosť podvádzať aj v ich súčasnom vzťahu na rozdiel od tých, čo boli verní v ich predchádzajúcich vzťahoch: „*Once a cheater, always a cheater.*“ Pobehtica bude vždy pobehticou bez ohľadu na to, s kým je v súčasnosti vo vzťahu (hovoria muži z manoféry).

„Ženy s veľkým množstvom najazdených kilometrov sú ako oblečenie, ktoré bolo vypraté veľakrát a po každom praní stratí jeden odtieň farby. Stanú sa otupenými, necitlivými; všetok elán pre život sa z nich vytráca ako postupne upadajú hlbšie a hlbšie do ľahostajnosti voči mužom.“ – Greg Adams

Jeden rok – toľko záujmu dostane muž od ženy

Zvieratá, o ktorých je známa ich monogamia boli študované vedcami a tí zistili, že takmer v 50% prípadoch sa potomkovo DNA nezlučovalo s otcovým. Takže aj v prípadoch, kde pár žije spolu, samica nájde spôsob, ako sa na chvíľu vytrátiť a páriť sa s iným samcom. Berúc do úvahy fakt, že u mnohých živočíšnych druhov ako napríklad mačkovité šelmy, samec zabíja mláďatá ak sú od iného samca, tento románik musí byť plánovaný a sofistikovane vykonaný (ako u ľudskej samice). Dôvod, prečo takto samica riskuje, spočíva v potrebe vytvoriť čo najširšiu škálu génov darcov (samcov) ako je len možné aby malo jej potomstvo čo najväčšiu šancu na prežitie. Každý nový sexuálny partner a jeho DNA reprezentuje ďalšiu verziu stratégie prežitia génu samice.

No ľudská verzia má omnoho pútavejšiu zápletku. Výskum jasne dokazuje, že napriek donekonečna omieľanej mantre o promiskuitných mužoch, ženy (nie muži) sú tie, ktorým sa „okuká“ sex s tým istým partnerom. Kdežto v mužskom svete, pokým partnerka zostane atraktívna, on je spokojný aj s rutinou. No akonáhle prestane žena cítiť vzrušenie z novej hračky, začne sa otáčať inam. Táto túžba po inom dezerte príde zhruba po roku intímneho spoluzitia. A akonáhle sa začne, nie je nič (okrem nového milenca), čo ju dokáže nasýtiť. Jej súčasný partner môže byť aj model z titulky magazínu no v jej očiach je to už len opotrebovaná emócia. Nejestvuje žiadny trik v postelnej gymnastike, žiadne nové korenie, čo by túto nutnosť mohlo zvrátiť. Tá urgencia musí byť uspokojená, inak nastupuje frustrácia a neustála podráždenosť. Toto samozrejme nemá nič spoločné s kvalitou sexu alebo celkovou kvalitou intímneho vzťahu. Žiadne mužovo „pracovanie na sebe“ a vzťahu nedokáže túto inštinktuálnu potrebu nasýtiť. Toto je potreba iného semena. Táto potreba bola v ženách odjakživa no sociálne normy – akási neviditeľná morálna polícia držala ženský chťič na uzde. No tieto mantinely sú dnes nenávratne preč a tak ich absencia pomohla otvoriť prúd nenaplnených frustrovaných žien valiacich sa uspokojiť každú nízku potrebu, akú len ich inštinktuálne ja dokáže vygenerovať.

Časy, keď ženy robili všetko možné pre to, aby kamuflovali svoju promiskuitu sú preč. Dnes je to naopak vec statusu – veľké množstvo intímnych partnerov je znak vysokého dopytu po žiadanej komodite a tak sa tým dokonca chvália. Momentálny úlovok ženy môže byť dočasne ten záhadný, zaujímavý, pútavý, „zlý“ chlapec – ženy sú tým očarené. No čo sa stane, keď po čase skrotí zlého chlapca? Čo sa stane, keď sa zlý chlapec usadí, spozná ho, všetka tajomná aura vyprchá a on zmäkne a deklaruje k nej náklonnosť? Po čase pre ňu prestane byť atraktívnym. Prečo? Pretože všetky okolnosti, ktoré ju na začiatku k nemu priťahovali sú preč. Skrotila divé zviera a teraz je to už len domestikovaný poslušný psíček. Klinická psychológia jasne zmapovala tento fenomén a uzatvára, že zatiaľ čo na začiatku vzťahu sú obaja partneri rovnako nárúživí, po zhruba roku ženská, nie mužská túžba začne vyprchávať. Čo je hlavné ponaučenie z týchto faktov? Dlhodobé vzťahy nemajú schopnosť generovať pocit šťastia a naplnenosti. Pre modernú ženu je kontakt s partnerom ako sledovanie filmu. Na chvíľu ju to môže zaujať, pobaviť, pookriať nad pozitívnou emóciou no ak by mal film trvať hodiny, týždne, roky, zmenil by sa na zdroj odporu. A tak rovnako ako štandardná dĺžka

filmu, aj vzťah má pre ňu deň expirácie, po ktorom si nájde iný zdroj zábavy. V jej vedomí nie je žiadny element lojality pretože muž je len zdrojom určitých stimulov. Akonáhle ten zdroj stimulov začne zovšednievať, je čas prepnúť na iný televízny kanál.

Spoločensky vykastrovaný muž

Na začiatku tejto práce som posudzoval vykresľovanie ideálneho vzťahu pop kultúrou a na chvíľu sa u pop kultúry, konkrétne hudbe, opäť zastavím. No tentokrát chcem vyzdvihnúť to, ako odlišne sa v dnešnej hudbe prihovára muž k žene a naopak. Ak by som to zjednodušil, ženské texty v piesňach sú akási kombinácia vrcholu emancipácie a kúpania sa v mužskej priazni zatiaľ čo mužské texty sú po väčšine buď bezbrehý obdiv ženy ako bohyne alebo opisy vlastnej hanby a viny zo zlyhania. A tak ženské texty sú plné odmietania zástupov nápadníkov cez ponižovanie, t.j. explicitné hodnotenie nápadníkovej neadekvátnosti zatiaľ čo typický mužský interpret sa kajú za svoje nedostatky a berie vinu na seba. A tak *Jennifer Lopez* jasne hovorí svojmu nápadníkovi v *I ain't your Mama*, že od nej nemôže čakať žiadne ženské práce. Ona je tu len na vášnivé milovanie. *Tal Bachman*, naopak spieva v *She's so high* (*) o tom, ako žena, po ktorej túži je tak očarujúca, že ani nepatria do tej istej vrstvy spoločnosti. Za celý text nespomenie žiadnu inú povahovú vlastnosť, zručnosť, inteligenciu alebo čokoľvek, čo by z nej robilo tak hodnotnú bytosť. Len jej vzhľad, pre ktorý je ochotný ponižovať a degradovať sám seba. To, že si nespomínam na sitkom, kde by nebol muž zobrazený ako patetický, lenivý babrák zatiaľ čo žena ako zodpovedná a rozumná, je už len logické vyústenie snahy obráť muža aj o poslednú štipku rešpektu. Samozrejme všetko v mene emancipácie a finálneho riešenia patriarchátu.

* Pre túto tému som skúmal problematiku dobrovoľného mužského ponižovania sa pred peknými ženami a boy svet hudby sa týmto „žánrom“ doslova hemží. Stačilo mi googliť „most beta songs ever made“ a našiel som mnoho webstránok, čo sa tomu do detailov venovali so stovkami piesní. Ako sa hovorí, keď sa nespýtaš, nedozvieš sa. Čo ma na tomto type textov a ľudí, ktorí sa s ním vedia stotožniť zaráža je akási iracionalita, nesúlad medzi tým, ako vnímajú realitu a čo je riešenie ich imaginárneho problému. Najskôr uctievam ženu za nič, potom sa pred ňou degradujem na niktoša a napriek tomu vidím riešenie v presvedčaní tej ženy, aby bola so mnou. Namiesto toho, aby si autor utriedil hodnotový rebríček a nabádal mužov pracovať na svojej hodnote, aby neboli odkázaní na vyprosúvanie sa ženám, vidí riešenie v martýrstve (*). Neviem o tom, že by upozorňovanie na svoje nedostatky bolo pre opačnú stranu dialógu príťažlivé. Práve naopak – ešte tým ďalej dvíha nezdravo nafúknuté egá pekných žien.

* Martýrstvo je vystavovanie predstieraného alebo prehnaného utrpenia za účelom získania sympatie. V tomto prípade sympatie = priazne ženy.

Nedokážem ani spočítať, koľkokrát som počul ženy hovoriť derogatívne o svojich manželoch / partneroch (častokrát rovno pred nimi). Akýsi mix sklamaní, odporu, urážok, degradácie a odcudzenia. Na počudovanie som nikdy ani raz nebol svedkom takej silnej verejnej averzie opačným smerom. Ten silný pocit nároku hnaný vysokým sebedevomím vlastnej hodnoty bol u tzv. slabšieho pohlavia sánka padajúci. Ťažko povedať, na koľko je tento stav zapríčinený spoločnosťou, čo zobrazuje mužov ako neschopných a patetických niktošov a nakoľko dôsledkom žien majúcich nerealisticky vysoké štandardy, čo nemôžu byť naplnené žiadnym smrteľníkom. No bez ohľadu na ústredný dôvod, tieto fakty vytvárajú prostredie hnevu, frustrácie a dusenia sa navzájom. Degraduje muža ako sociálne impotentného jedinca a stavia ženy do role konzumentky, ktorej bol predaný precenený tovar a tak sa cíti podvedená.

Domnievam sa, že deformácia vnímania ideálu vzťahu a následne prehnané očakávania sú do určitej miery spôsobené už na začiatku, počas fázy dvorenia (ak také čosi ešte vôbec existuje). Ak chce totiž muž pôsobiť dostatočne hodnotne na potenciálnu partnerku, musí sa v jej očiach predat' ako drahší artikel než v skutočnosti je tak, aby sa priblížil oficiálnemu zobrazeniu ideálu. Inak by nemal šancu uspieť vo veľmi konkurenčnom boji, kde každý podvádza, aby zvíťazil nad konkurenciou. No a keď si nakoniec žena uvedomí, čo vedľa seba skutočne má, cíti sa oklamaná. No ani žena, ktorá v úvodnej fáze muža rešpektuje pre jeho skutočnú hodnotu sa nemôže vyhnúť postupného upúšťania rešpektu akonáhle začnú spolu žiť. Samozrejme prvým logickým vysvetlením, čo každému napadne je fakt, že ak spoznám človeka lepšie, idealizovaná verzia je nahradená omnoho fádnejšou, šedšou realitou. No častokrát je rešpekt voči mužovi vo fáze randenia len predstieraný pre strach zo straty perspektivy a tak akonáhle je chlap osedlaný, nie je dôvod viac predstierať. Krutou pravdou je, že neexistuje spôsob, ako je možné držať ženu dlhodobu spokojnú a tak je postupný zánik jej rešpektu voči partnerovi nevyhnutný. Ak je rešpekt voči nemu číro stavaný na tom, čo pre ňu môže urobiť (a poväčšine to tak je), potom žena stratí úctu voči poskytovateľovi toho istého servisu bez ohľadu na to, ako veľmi sa snaží. Je to veľmi prostý princíp opotrebovania emócie (*), no ľudia sa to snažia vytesniť z mysle von a dúfajú, že ich sa to týkať nebude.

* Christopher Hitchens zvykol žoviálne poznamenať, že „*sex má klesajúce výnosy.*“ Zákonitosť klesajúcich výnosov je pôvodne ekonomický princíp, ktorý hovorí o tom, že keď do určitej aktivity vkladám to isté množstvo zdrojov (čas, energia, peniaze a pod.), tak s plynúcim časom budem postupne získavať stále nižší výnos pretože subjektívna hodnota výsledku tejto aktivity bude časom stále menej cenená pretože produkty na trhu sa neustále vyvíjajú. A tak hoc moje vstupné náklady sú rovnaké, čo môžem pýtať za produkt bude stále menej. No a tak je to aj so vzťahom. Žena si postupne na mužov servis zvykne a bez ohľadu na to, akú kvalitu poskytuje, po čase ju začne nudiť. Pozitívna emócia zo stimulov, čo jej poskytuje sa opotrebuje a keďže sa kvalita nedá dvíhať do nekonečna, skôr či neskôr začne byť voči jeho výkonom imúnna. A to je priestor pre neveru. Iný partner, hoc by mal aj identickú hodnotu na sexuálnom trhu, bude mať vyššiu cenu ako existujúci pretože stimuly, ktoré poskytuje sa ešte nestihli opotrebovať. A tak čisto teoreticky, ak by aj boli na trhu všetci hráči priemerne rovnako hodnotní, ten nový bude vždy zaujímavejší. No zároveň každé prepnutie na nový zdroj stimulu bude poskytovať pre potešenie kratší čas ako ten predošlý zdroj. To je dôvod, prečo alkoholicy alebo drogovu závislí ľudia musia postupne pridávať množstvo alebo prepínať na silnejšie preparáty. Zákon opotrebovania emócie je tak dominantným prvkom ľudského života, že možno prevyšuje aj také elementy, ako strach alebo nádej. Len má pomalší priebeh a tak ho ľudia veľmi nevnímajú.

30 nie je nových 20

Britský Mail uverejnil raz článok s názvom: „*Opustila som lásku môjho života pretože som si myslela, že mám na viac. Teraz som vo veku 42 bezdetná a sama.*“ Je to trefné zobrazenie výsledku zbabranej hypergamie. Táto pani (ako veľa iných žien) si v jej bezbrehom narcizme a samolúbosti myslela, že má na viac, vymieňala a upgreditovala celú mladosť no výsledok nie je vysnený princ ale prázdna posteľ a pes namiesto detí. Psychoterapeutka *Meg Jay* mala raz prednášku o novom trende odkladania dospelosti a zodpovednosti a konkrétne vo sfére vzťahov to znamená nehľadať si životného partnera/ku ale médium na zábavu. 30 je predsa nových 20. Práca, manželstvo, deti, dokonca vek dožitia, všetko sa deje neskôr. Tak načo prísť o príležitosť hýriť celé 20. roky a (čo sa týka žien) jazdiť na kolotoči penisov namiesto hľadania si manžela. Život je krátky, treba si užiť! Kto by odolal takej mantre? Nie veľa ľudí si to uvedomuje no podľa štatistiky sa 2/3 dôležitých životných rozhodnutí udeje do 30 roku života. V rozpore z mainstreamovým názorom, ľudia, čo spolu začnú vzťah v úvode

dvadsiatych rokov majú väčšiu šancu na úspešný dlhodobý vzťah ako tí, ktorí začnú po tridsiatke. Dôvodom je, že v 20. rokoch stále prebieha modelovanie osobnosti. A ak sú tí dvaja ľudia spolu, modelujú sa navzájom. Ich vývojové trajektórie sú teda paralelné – korelujú. Zatiaľ čo ľudia po tridsiatke sú už za týmto obdobím a level rigidity im bráni vytvoriť vzťah bez frikcií spôsobených inkompatibilitou a neschopnosťou zmeny parametrov osobnosti, ktoré tú frikciu spôsobujú. No to je len začiatok.

Spoločnosť 21. storočia doslova trivializovala to, čo je najdôležitejším definujúcim obdobím života dospeléj osoby. *Leonard Bernstein* povedal, že „**na to, aby sme dosiahli úžasné veci, potrebujeme plán a málo času**“ – čiže akýsi pocit urgencie riešenia plánu. Toto je v príkrom rozpore toho, čo sa dnes hovorí mladým ľuďom. Len choď a užívaj si, na viazanie sa máš času dost'. Títo ľudia sú okradnutí o urgenciu a ambíciu a nespravia so svojim životom absolútne nič. O čom som nikdy nepočul hovoriť v masmédiách je, že tzv. vrchol hodnoty na sexuálnom trhu majú ženy omnoho skôr ako muži. Zatiaľ čo mladá žena má najvyššiu hodnotu pre potenciálnych nápadníkov v jej skorých dvadsiatych (keď je na vrchole krásy a fertility), mladý muž je najžiadanejší cca o 10 rokov neskôr pretože jeho hodnota sa odvodzuje len v malej miere od vzhľadu a omnoho viac od statusu, finančného zabezpečenia, skúseností, kontaktov a pod. Kvality, ktoré naakumuluje len vekom. No hoc to znie akokoľvek plytko, žiadneho muža nezaujímajú tieto kvality na žene. Ich prioritou je vyhľadávať ženy, ktoré disponujú mladosťou, krásou a schopnosťou splodiť zdravé dieťa. A preto je otázka nájdania si toho správneho partnera pre ženy o toľko urgentnejšia. Ona sa potrebuje predať vtedy, keď je najžiadanejšia pretože vtedy môže získať najkvalitnejšieho samca, aký sa o ňu môže kedy zaujímať. Vysoko hodnotní muži chcú ženu v dvadsiatich rokoch. Všetci uznávaný PUA's hovoria o tom, ako neskutočne ľahké je pre mladú, peknú ženu získať kvalitného hodnotného manžela. Citujem: „**Len buď vo svojich dvadsiatych, rešpektuj chlapa, prestaň byť hlučná, neprijemná, sebaabsorbčná, narcistická, spýtaj sa ho občas na jeho život, neurob celý vzťah len o tebe, aspoň občas mu navar a ten chlap ťa bude nosiť na rukách.**“ (**Matt Cross**). No dnešné ženy si chcú užiť mladosť s *Rytmusami* a *Egami* všetkého druhu, odkladajú manželstvo a deti na neskôr a neuvedomujú si, že muži vnímajú ženy po tridsiatke ako poškodený tovar. Muži vedia, cez čo všetko (a cez koho všetkého) taká žena za 15 rokov randenia prešla, koľko psychickej turbulencie zažila a nie sú do nej ochotní veľa investovať. A tak sú tieto ženy nakoniec nútené založiť si domácnosť / rodinu s prvým beta zúfalcom, na ktorého natrafia pretože on je vďačný za čokoľvek. To, či s ním tá žena bude šťastná a naplnená alebo nie je myslím jasné.

„Keď by mala byť 40 ročná žena milovaná a rešpektovaná v harmonickej atmosfére, namiesto toho sedí pred počítačom a sleduje na zoznamke profily stoviek cudzích mužov. Je to tragické.“ – Sadhguru

Prečo každé náboženstvo hlása sexuálnu striednosť

Jednou z konzekvencií promiskuitného modusu intímnych vzťahov, o ktorej som nikdy nepočul hovoriť (hoc je to veľmi logický následok) je zmena stratégie a vnímania osoby, s ktorou randia. Neskúsený muž je vždy prekvapený chladným prístupom jeho partnerky, ktorý by sa dal charakterizovať ako správanie k potenciálnemu nepriateľovi, ktorému neveríme ani pol slova a stále máme jednu ruku položenú na kľučke dverí smerom von. Až keď sa ten prvý vzťah skončí, vtedy si muž uvedomí príčinu. Ak sa rozhodne ísť do druhého vzťahu, z naivného dobráka sa stáva zákerný, prešpekulovaný stratég, ktorý nedaruje tej druhej strane nič a urobí všetky preventívne opatrenia pre to, aby nebol ten, kto stratí viac.

Má oči a uši na stopkách, sleduje a monitoruje každý náznak zneužívania jeho náklonnosti. Dnes v IT dobe pravdepodobne napichne jej telefón, či sa nekurví aj s niekým iným, neutratí ani o cent viac ako ona atď. Skrátka stane sa z neho ten širokolakt'ový bastard, ktorý hovorí „*my way or highway*“ nie preto, lebo má akúsi averziu voči ženám alebo potrebu revanšovať sa za nevydarený vzťah ale preto, lebo pochopil skutočnú náтуру vzťahu. Akúsi „*zero sum game*“, kde ak jeden získava, druhý musí strácať. A ide len o to, na ktorej strane barikády stojí on. Áno, toľko nedôverčivosti v ňom bude ako následok jedného nevydareného vzťahu. Ako asi potom pristupujú k vzťahu číslo 21 promiskuitní ľudia je si ťažké aj predstavovať. Pentagon nemá tak sofistikované stratégie interakcie ako oni. Či z takejto hostility môže vziť úspešný príbeh lásky, dôvery a vernosti je myslím každému jasné. Promiskuita totiž vytvára necitlivé chladnokrvné monštra. Zčať vzťah s takým človekom je mentálna samovražda.

Je hodnota panny v 21. storočí stále relevantná?

Ako 38-ročný šedivejúci muž som už dospel k stavu, kedy sa môžem žoviálne pýtať mladých ľudí na ich vzťahy. A keď som tak urobil minule, odpoveď zarazila aj mňa, chladného realistu. 20-ročný muž mi na otázku, či už má nejakú vážnu známosť odpovedal rozvážnym tónom: „*Načo? S týmito šľapkami?*“ Nie je teraz dôležité to, či mal tento mladý muž len smolu na promiskuitné ženy alebo či bol prílišný pesimista. On jednoducho nevidel zmysel v investovaní do vzťahu so ženami, ktoré mali už viacero sexuálnych skúsenosti s viacerými mužmi. Čo robí ženu s nulovými sexuálnymi skúsenosťami hodnotnejšou oproti žene s bohatou minulosťou? Poďme na to. Dám najskôr slovo feministickej opozícii, ktorá tvrdí že:

1. muži, čo vyhľadávajú panny len využívajú pochybnú silovú dynamiku, kde môžu vystupovať ako predátori voči neskúsenej obeti, aby ju dokázali lepšie využiť vo svoj prospech.
2. muži, ktorí preferujú panny sa boja alebo sú im skúsené ženy odporné.
3. druhý bod potom nadväzuje na bravúrny záver o neistých mužoch s nízkym sebavedomím, ktorí sa lepšie cítia so ženou, ktorá nezbadá ich slabiny. No kto by oponoval takejto ofenzíve?

Odpoveď na túto dilemu treba hľadať v biológii. Muž inštiktuálne nechce venovať svoj čas a zdroje žene, u ktorej hrozí, že môže priniesť na svet kohosi iného potomka. Pretože u ženy s bohatou sexuálnou minulosťou si jej partner musí neustále obhrýzať nechty a dúfať, že si ju ustriehe, čo je psychicky aj časovo náročné. Promiskuitná žena má určité charakterové črty a tie indikujú malú pravdepodobnosť fidelity. Takže z evolučnej perspektívy je panna bezpečnejšia investícia. Na tomto mieste je ale potrebné rozlišovať ortodoxné, až takmer mytologické nazeranie náboženstva na status panny od číreho pragmatizmu udržateľnosti vzťahu.

Ďalšou rovinou posudzovania relevantnosti počtu predchádzajúcich partnerov ženy je sociálno-psychologická. *Alexander Grace* je človek, čo sa živý produkciou video rozhovorov na témy vzťahov žien (áno, aj takí sú). Za svoju kariéru mal tú česť viesť interakciu s tisíckami mladých žien a prišiel na zaujímavý fakt. Doslova povedal, že zatiaľ čo interview s mladými, neskúsenými dievčatami boli svieže, plné pozitívnych vybrácií; čím sa váhy veku a počtu partnerov preklápali vyššie bola práca s nimi ťažšia a frustrujúcejšia. So ženami nad 30 bola dokonca miera úspešnosti interview len okolo 5%. Tvrdí, že ústredným problémom bola nedôvera a trpkosť, ktorou ženy poškodené zlými vzťahmi vytvárali okolo seba akúsi auru nepríjemnosti, nepriateľstva. Doslova povedal: „***Robit' interviews takéhoto typu so ženami nad 30 je veľmi nepríjemný zážitok.***“ Logicky z uvedeného vyplýva, že najvhodnejšou partnerkou pre akéhokoľvek muža je žena, ktorá nie je zatrpknutá z množstva skrachovaných vzťahov a jej nežnosť / feminita / takmer detská nevinnosť nestvrkli pod

Ťarchou neustálych bojov s mužmi. Je tento princíp aplikovateľný aj na mužské panictvo? Pravdepodobne áno.

Keď na konci druhej svetovej vojny ľudia v niektorých (dovtedy Nacistami okupovaných) krajinách holiли hlavy tým ženám, ktoré mali sexuálne pomery s nacistami, čo sa primárne dialo nebol žiadny revanš ale akýsi druh spoločenského preventívneho opatrenia slúžiaceho na to, aby takto informovali všetkých mužov (potenciálnych partnerov), akú batožinu si dotyčná žena so sebou nosí a aké morálne hodnoty sú jej blízke. Ak sa totiž človek dlho pohybuje medzi tými, čo zapáchajú od zvratkov, začne smrdieť tiež. A napriek tomu stále existuje tona naivných mužov, ktorí si myslia, že minulosť je minulosť a ak dotyčná žena smilnila s 20 mužmi kým dosiahla tridsiatku, môže sa stále zmeniť na sväticu pretože našla dobrého chlapca, ktorý k nej bude milý, urobí všetko preto, aby uspokojil jej sebecké potreby a bude tým pravým mobilným servisom. Takýto naivný dobrák dúfa, že ho žena s promiskuitou minulosťou bude skutočne ľúbiť preto, čím je a nie preto, čo jej poskytuje.

Ako funguje „game“ v praxi

Cieľom tejto práce nie je opisovať všetky zákutia intersexuálnej dynamiky procesu párovania ale len dopady jej súčasného spôsobu. No pravdepodobne by bolo dobré ozrejmiť na typických príkladoch, ako taká game v praxi vyzerá, aké nástroje sa na ňu používajú, čo je jej cieľom a čo sú jej neželané (a možno aj neplánované) negatívne konzekvencie. Ako takmer každá komodita, sex je tak isto predmetom ponuky a dopytu. Nie je prekvapivé, že žena, ktorá má voľnejší sex ako ostatné ženy v jej sociálnej skupine je označovaná za lacnú. Je na to logický dôvod a to klasická situácia kartelu - tak isto ako napríklad OPEC (*the Organization of the Petroleum Exporting Countries*). Ženy kontrolujú ponuku a cenu sexu tak isto ako OPEC kontroluje ponuku (množstvo) a cenu ropy. Vytvorí sa nejaký štandard toho, čo treba splňať aby si muž zaslúžil sex a v akom množstve a kvalite je za tie zásluhy odmenený. Tým, že je umelo vytvorený nedostatok majú ženy kontrolu nad množstvom, a teda aj cenou. To je dôvod, prečo vedia ženy donútiť mužov k neskutočným výkonom pri dvorení a udržovaní vzťahu. Samozrejme ženy majú rady sex tak isto, ako muži no zároveň majú motív urobiť cestu k nemu náročnou. Čo je zaujímavé je, že ženy si nie vždy plne uvedomujú túto hru. Je to čosi tak inštinktuálne a sociálne nalinajkované, že nečiniť tak by vyžadovalo veľkú dávku sebazaprenia. Každopádne tento kartel je spôsob, akým ženy vedia vyjednávať určitý level kontroly nad takmer čímkoľvek no samozrejme je to len jeden z tuctov spôsobov, ako vedia ženy neutralizovať akúkoľvek mužskú moc v ich vzťahu (často až do stavu absolútnej submisie). Takže častokrát je to hra o emočnú dominanciu. Podobnými trikmi v power-games a toho, ako môže žena držať muža pod kontrolou sú napríklad trestanie emočným napätím (tichá domácnosť – pasívna agresia), zahanbovanie, deprivácia afekcie, vyhrážanie sa rozchodom a podobne. No všetky sledujú jednu a tú istú vec: ako vyťažiť zo vzťahu a dotyčného muža čo najviac za čo najmenšiu protislužbu / námahu.

Čo sa týka úvodnej fázy vzťahu (teda randenia), tam prebieha hra ešte intenzívnejšie. Sociálni psychológovia sa domnievajú, že na to, aby vôbec mohol vzniknúť zdravý intímny vzťah, muž musí byť považovaný ženou aspoň o 1-2 body hodnotovo vyššie ako je jej cena na sexuálnom trhu osobností. Toto je dosť krutá požiadavka na priemerného muža hlavne ak zoberieme do úvahy všeobecnú vieru v to, že ženská sexualita je vyššie hodnotenou už zo zásady. Dôvodom obidvoch fenoménov je stav, kde súčasná kultúra a spoločnosť cez médiá preceňuje ženskú hodnotu prízvukovaním jej jedinečnosti, pôvabu, krásy, šarmu a tak deformuje a umelo nafukuje ženské ego a následne to, na čo sa nazdáva má zo svojej pozície klenotu nárok. A je to práve tento moment, kde alfa samec prichádza do hry a využije ju vo svoj prospech, na škodu všetkých žien a beta samcov. Tak isto ako v situácii, kde vládá

príjme deravý zákon sú výhercami klamári, podvodníci a zloději, tak isto prešibaní muži dokážu bravúrne využiť umelo nafúknuté ženské ego vo svoj benefit. Ak spoločnosť presvedčí hoc aj priemernú ženu, že je to krásna, pôvabná šelma, ktorá si zaslúži len to najlepšie, no tak jediný muž, ktorý jej môže naplniť túto požiadavku je buď pán dokonalý alebo dokonalý herec. Tým pádom je každý slušný, pravdovravný chlap mimo hry a ostávajú len osudom obdarená hŕstka skutočných alfa a skupina mužov - podvodníkov.

Čo je zaujímavým úkazom je to, ako ženy vytvárajú dlhý zoznam požiadaviek a pravidiel pre obyčajných beta, no sú ochotné oželiť akékoľvek z nich hoc aj všetky pre toho správneho alfa. Prečo? Pretože vstúpiť do toho sveta je vrcholom ocenenia jej ženskej hodnoty. Túži po asociácii s mužom, ktorý je nesporne výnimočnou trofejou a ponúka jej nielen aktualizovanú fantáziu, no tak isto vysoký stupeň osobnostného zadosťučinenia ako jednej z tých šťastlivých žien, ktoré si samec takého vysokého kalibru vybral zo všetkých ostatných možností. Nanešťastie hra, ako dnes funguje, je zhubná špirála úpadku kde na to, aby hráč vyhral, musí neustále stupňovať triky a stratégie, ktoré už nemajú nič spoločné s úprimnou snahou o intímne zblíženie dvoch bytostí ale len chladný kalkul príjmov a výdavkov. Ak každý tvoj biznis konkurent podvádza svojich zákazníkov a znižuje si tak výdavky, pre ktoré môže následne konkurovať nižšou cenou; tak aj v hre o získanie najkvalitnejšieho partnera/ky je už začiatok vzťahu postavený na neúprimnosti, podvodoch a predávaní slanej vody. A bohužiaľ neexistuje spôsob, ako sa tomu vyvarovať. Len akceptovať pravidlá hry alebo sa stiahnuť z trhu.

Prečo je drzý egocentrik tak atraktívny pre ženy?

Vo všeobecnosti sa ženy majú zblázniť za „zlým chlapcom.“ Zlý chlapec je v tomto prípade muž, ktorý je až deviantsky asertívny a prejavuje správanie bezbrehej, neľútostnej nezávislosti. Neberie ohľady na ostatných v snažení o vlastný prospech. Zosobňuje nekonečnú sebadôveru v seba a svoje schopnosti, niekedy až do stavu arogancie. Je tak impulzívny, že riskantné správanie je mu prirodzený stav toho, ako veci fungujú a to za fanfár muskulínnej súťaživosti a elementov dravého divocha. Prosto typ chlapa, pre ktorého by každá žena bola schopná nechať svoje deti pred dverami sirotinca len aby s ním mohla zažiť jednu vášnivú noc. Dôvodom, prečo je takýto muž vysoko atraktívnym sú dva levely vnímania tohto typu osobnosti: prvým je samozrejme archetyp alfa samca. Biologicky vysoký level muža, ktorý je rozhodný, má kontrolu nad vecami a čo je pozoruhodné, má ľahostajný postoj voči ženám pretože si uvedomuje (do určitého stupňa) svoju hodnotu ako žiadaného samca, čo sa nemusí ženám predávať, aby za ním horeli. Druhým levelom vnímania takejto osobnosti je, že drzáň – zlý chlapec je ako fialová krava na lúke plnej obyčajných, bezfarebných poslušných kráv. Je výrazný a aj toto ho robí muža hodného záujmu a súťaženia žien o jeho priazeň, čo pre neho ešte umocňuje pocit nekonečných možností. On ženy nezneužíva, nemanipuluje, on len dáva ako dominantný samec svoje potreby pred ich potreby.

Čo je zrejme je, že s týmto typom mužov je veľmi ťažké vychádzať pretože sú mierne psychopatické a tak na prvý pohľad nedáva zmysel, aby sa nimi ženy zaoberali. No inštinktívne sily identifikujú takéhoto muža ako niekoho, kto by bol veľmi schopný v extrémnych situáciách, kde by bolo prežitie samice alebo jej detí v ohrození. Ženy veria, že takýto muž by pomocou jeho ostrých laktov bol schopný zabezpečiť zdroje aj na úkor ostatných a tak ho považuje za akúsi zbraň proti nebezpečnému / nestabilnému svetu. Na porovnanie, typický tichý, submisívny, zákon dodržiavajúci, milý muž (beta dobrák) nepôsobí dostatočne húževnato na to, aby bol schopný čeliť chaosu a nestabilite. Je to súčasť kontrastovania, kde sa žena cíti viac femínna s čo najviac muskulínnym mužom. Ženy

nepríťahujú muži, ktorí ich poslúchajú pretože ony potrebujú schválenie ich ženskej hodnoty od idealizovaného chlapa, opísaného vyššie. Validácia od muža, ktorého nepokladá za dostatočne muskulínneho nie je dostatočná na to, aby ju uspokojila. A tak paradoxne, keď sa ženy sťažujú na svojich hnusných egocentrických „zlých chlapcov“ si vlastne ani neuvedomujú, že si ich zámerne vybrali pre dobrými chlapcami, o ktorých nemali nikdy záujem a nikdy ani len nepovažovali za alternatívu inú ako bezpečného, poslušného sluhu v domácnosti, ktorého chcú mať po tom, ako si užijú dostatočné množstvo zábavy s *Rytmusom* a *Egom*. Zlý chlapec nemôže byť síce dobrým manželom a otcom, no mladé ženy si vždy, keď majú tú možnosť, vyberú zlého chlapca pred dobrákom. Aj preto tá epidémia slobodných matiek, o ktorej bude reč neskôr. Chlípnosť a sexuálny inštinkt totiž vždy vyhrajú nad záväzkom a stabilitou vzťahu.

Iróniou tohto všetkého je, že priemerný beta vidí situáciu opačne. V jeho chápaní je dobrý chlapec akási anomália vo svete gaunerov. Samozrejme, tento sebaklam je podporovaný počúvaním žien o tom, čo všetko zase ich zlý chlapec vyviedol a akí sú oni milí pretože počúvajú. A tak je jeho sebaklam validovaný a verí vo svoju unikátnosť a hodnotu za to, ako nie je ako ostatní zlodusi. S trochou vytrvalosti mu jeho dobrotá a ohľaduplnosť nakoniec prinesie sladkú odmenu a objekt jeho obsesie po tom, ako sa ona vyburí a možno nechá oplodniť zlým chlapcom, bude nakoniec patriť len jemu. Čo milým dobrým beta samcom nedochádza je, že túžba ženy po mužovi, jej rešpekt voči nemu nie je vec zásluhovosti. Žiadny zoznam „vykonať“, ktorý by zahŕňal všetky požiadavky, čo priemerná žena kladie na muža snov nemôže beta samec splniť, nech sa akokoľvek snaží. Sexappeal, spoločenský status ani auru dominantnému muža sa totiž nedá ani naučiť, ani dlhodobo predstierať. Nuž a to otvára moju ďalšiu otázku a tou je:

prečo ženy podvádzajú dobrých mužov?

Častokrát som počul dobrých, slušných, obetavých mužov rozprávať o tom, ako napriek intenzívnej snahe vyhovieť všetkým potrebám a požiadavkám svojej manželky / partnerky, aj tak nakoniec ostali ležať v studenej posteli. Spytovali si svoje svedomie, čo mohli / mali urobiť lepšie, inak. Snažili sa vypáčiť toto „tajomstvo“ aj z odchádzajúcej ženy a poväčšine jedinou odpoveď, ktorú dostali bolo „nie som šťastná / spokojná.“ Čo týmto úbožiakom nedochádza je, že situácia by sa zopakovala bez ohľadu na to, ako inak by ku vzťahu pristupovali. Poďme sa radšej pozrieť na psychológiu hypergamnej ženy a hľadať odpoveď tam. Tieto ženy vlastne ani nikdy netúžili po vzťahu s dobrým mužom. Ženy idú do vzťahu s dobrákom len za účelom prežitia. A tak keď sa 30+ ročná žena rozhodne pre dobráka, je to inštinkt prežitia, ktorý jej zaručí stabilného žiteľa domácnosti. Ženy podvádzajú dobrákov jednoducho preto, lebo pre ne slabá muskulinnosť nie je dostatočne atraktívna. Keď sa žena rozhodne hľadať dobráka, už je v štádiu, keď si dostatočne vychutnala srandu so zlými chlapcami, čo majú vysokú hodnotu na sexuálnom trhu a je pripravená na viazanie sa. Totižto prístup *Rytmusa* a *Ega* bol a vždy bude „*napumpuj a zahod'*“, keďže majú dostatočné možnosti takto žiť a tak títo chlapi nemajú dôvod viazať sa v monogamnom, dlhodobom vzťahu. A tak ak si chce založiť stabilnú domácnosť potrebnú na výchovu detí, je nútená prepnúť svoj záujem na beta samcov, aj keď jej to nie je po vôli. No to neznamená, že stratila túžbu po zlých chlapcoch. A tak častokrát žije dvojakým životom, kde je navonok slušnou, obetavou matkou a vo voľnom čase pokračuje v poľovaní na zlých chlapcov. Samozrejme, tentokrát s menším úspechom berúc do úvahy jej rastúci vek a škody na zovňajšku spôsobené materstvom. Hlboko vo vnútri ženy pohrdajú dobrými mužmi, no sú s nimi pretože nutnosť káže. A tak tento nesúlad túžby a reality vytvára prostredie, kde nik nie je šťastný pretože ich potreby nemôžu byť v takej situácii naplnené. Je nutné uvedomiť si, že keď už má žena tridsať, prešla si veľkým množstvom intenzívnej vášnivej postel'ovej gymnastiky a nemôže

len tak prestať a byť dobrou žienkou domácou. To svrbenie, tá urgencia budú vždy prítomné. A dívajúc sa každý deň na jej suboptimálneho manžela len umocňuje túžbu upokojiť sexuálne nutkanie. V dnešných časoch, s adventom online zoznamiek, aj priemerne vyzerajúce ženy po tridsiatke môžu poľahky získať niekoľko milencov pripravených vylúpiť banku pre trochu sexu. Nuž a to je ideálne miesto pre získanie tej strádatej validácie, čo žene potvrdzuje, ako je stále atraktívna a chcená. V takomto sociálnom prostredí je ťažké byť vernou a ešte ťažšie vytvárať zmysluplné vzťahy.

Prečo muž nemôže urobiť ženu šťastnou?

Podľa štatistiky je okolo 80% rozvodov v USA iniciovaných ženami. Odhliadnuc od toho, ako je zákon v tejto krajine naklonený ohľadom majetko-právneho vysporiadania na stranu ženy, je to stále šokujúce číslo (čísla zo SR nie sú k dispozícii). Je nepísaným pravidlom, že muž plní vo vzťahu okrem poskytovania servisu všetkého druhu aj úlohu zabávača. Akýsi „event planner.“ Každá žena, ktorá ide do nového vzťahu teda akosi implicitne očakáva, že výmenou za jej šarm, krásu a sex bude uspokojivý sociálny život. Z krátkodobého hľadiska čosi tak neférové môže fungovať, no existujú minimálne dve bariéry dlhodobého uspokojenia ženy v tejto sfére. Prvou je opotrebovanosť zážitkového servisu, ktorý je muž schopný poskytovať. Každý jeden skôr či neskôr narazí na limit toho, o čom vie rozprávať, kam ženu zobrať, akú gymnastiku v posteli predvádzať. Druhou prekážkou je minulosť ženy, kde sa o to isté už pokúšalo mnoho mužov. Niektorí lepšie, iní horšie, no vo svojej podstate sú možnosti každého chlapa udržiavať ženu spokojnú chabé. Je to len tá istá šou s inými hercami a kulisami. Chlap môže tancovať ako cvičená opica, vystavovať pávie pierka do toho najlepšieho uhlu a aj tak sa samici tieto divadielka skôr či neskôr zunuujú. Nehovoriac o tom, ako chlap nemôže donekonečna udržiavať vysoký štandard zábavy, aký bol schopný poskytnúť v prvotnej fáze zaľúbenosti, kedy je inšpirácia na vrchole. Plus existujú limity toho, čo môže pre ženu chlap spraviť. Raz, keď ich dosiahne, ďalšie snaženie môže byť len rovnakej, prípadne nižšej hodnoty.

Čo sa stane, keď si žena uvedomí, že to najlepšie zo vzťahu už dostala a odtiaľto bude kvalita už len pozvoľna klesať? Začne rozmýšľať o novom partnerovi, prípadne suplemente v podobe milenca. A pritom všetka táto mizéria, ktorá sa opakuje znova a znova je len dôsledkom pokriveného nazerania na to, akú funkciu by mal muž vo vzťahu so ženou plniť. Ak by naša infantilná, dekadentná spoločnosť bola schopná oceniť muža ako rovnocenného partnera ženy, boli by si navzájom „len“ doplnkom v ich životoch, kde si je každý zodpovedný za svoju spokojnosť a šťastie sám. Svet, kde žena naivne čaká, že ju jej partner urobí šťastnou, že bude zodpovedný za jej emócie, je odsúdený na večnú nespokojnosť a nenaplnenosť vzťahov. Ak muž neplní úlohu zabávača dostatočne dobre, je za to patrične trestaný. Je spoločnosťou odsúdený ako neschopný babrák, čo nevie poskytnúť svojej polovičke všetko, čo vyžaduje. Čo je na tom všetkom šokujúce asi najviac je, že ani muž s úprimnou snahou a schopnosťami si nemôže účtu ženy dlhodobo udržať pretože ženy majú príliš krátku pamäť. To, čo pre ňu robil posledných 5 rokov neznamená nič. Ak nedostala dostatočnú dávku zábavy dnes, je dotýčaný chlap v nevôli. Čo bolo vložené do jej emočného účtu dnes je jediné, čo sa počíta. Ak nič, tak nie je spokojná. A preto žiadna žena nemôže byť s akýmkoľvek mužom dlhodobo spokojná. Je to vopred prehratá bitka.

„Randenie a romanca je vo vyspelom svete veľmi neférová záležitosť. Štandardom je vidieť lásku takmer úplne len cez optiku toho, čo chce žena. Čo žena očakáva. Čo žena vyžaduje. Muž je len umožňovač zážitku. Je povinný zhostiť sa tejto roly a ťažko na nej pracovať. Musí sa zmeniť tak, aby vyhovel ženským potrebám. Ona, na druhej strane, by len mala

ostat' seba samou bez ohľadu na to, aká príšerná, zákerná a nepoctivá skutočne je.“ – Niceguy (pseudonym autora)

Moderná žena už nemá čo dať modernému mužovi a vice versa

Keď príde na tému epidémie slobodných ľudí, najčastejšie skloňované dôvody sú faktory ako uponáhľaný život, vysoké nároky, bytostná komplexnosť, neschopnosť / neochota komunikovať alebo robiť ústupky a pod. No nepočul som ani raz hovoriť o tom, čo ja považujem za jadrový dôvod. T.j. ľudia majú stále nižšiu motiváciu mrhať svojim časom, energiou a financiami na opačné pohlavie, ktoré im už vlastne ani nemá čo dať. Jedným z neplánovaných konzekvencií rovnosti je strata túžby po opaku. Zjednodušene povedané – žena dneška už nevie variť a muž dneška už nevie nič opraviť. Mladí muži dnes míňajú na módu a drogériu toľko času a peňazí, ako ženy. Posilňovne sú plné potetovaných žien à la atramentový pirát, ktoré tlačia také kusy železa, že mnohí muži majú čo robiť aby držali krok. Je to svet, kde sa pomaly ale isto stiera rozdiel medzi feminitou a muskulinitou a namiesto toho tu rastie neo človek – hermafrodit. Muži plačú v priamom prenose na televíznych obrazovkách a ženy sa čoraz častejšie objavujú vo vedúcich pozíciách v politike či biznise. Rovnosť vytvorila nezávislosť a tak sa blížime do bodu spoločenského vývoja, kedy okrem sexu nebudú mať viac čo muž a žena jeden druhému ponúknuť. Suma sumárum – čo dnes chýba vzťahom nie je láska ale výmena čohosi hodnotného. Čohosi, čo tá druhá strana nemôže mať bez opačného pohlavia. Bez polarity, bez jing and jang niet dôvodu na párovanie. Keď skutočne femínna žena ukáže mužovi rešpekt a úctu ako k vodcovi vo vzťahu, ten muž jej znesie modré z neba pretože na to má dôvod. Tak prostý je kľúč k úspešnému vzťahu. No dnešná žena toho nie je schopná ani ochotná pretože jej spoločnosť hovorí, aby bola silná a nezávislá. A môže byť. No sama.

Trochu zoológie

Na strednom východe žije vták, ktorý zbiera chrobáky a napichuje ich na krík plný trňov. Večer, keď samice lietajú okolo, sledujú, kto má najviac „majetku“ na svojom kríku a pária sa s tým, čo nahonobil najviac. Aké prekvapenie. Keď psychológ *Douglas Lisle* na svojej prednáške s názvom *Pleasure trap* hovoril o tomto fenoméne, položil rečnícku otázku: **„Teraz už pravdepodobne viete, prečo je toľko BMW zaparkovaných vedľa stromov.“** Nuž a táto na pohľad milá, naivná aktivita akéhosi hlúpučkého operenca otvára otázku o zmysluplnosti správania sa ľudského samca. On sa tak isto obklopuje luxusným majetkom, rozumej majetkom, ktorý pre svoj život nepotrebuje ako napríklad luxusné auto len preto, aby ukázal samiciam, že je schopný pre ňu zabezpečiť určitý životný štandard. A tu sa láme celá naivita lifestyleových magazínov o tom, ako treba byť sám sebou a ako sa ľudia ľúbia pre to, čo skutočne sú. Ak by ten chlap nakupoval len to, čo skutočne potrebuje, nikdy by sa luxusom ako drahé auto neobklopoval pretože je to iracionálna kúpa. S rastúcou cenou auta nerastie aj jeho funkcionálnosť, sú to teda zle využité finančné prostriedky. Takýto hlúpy konzum (*) má len jednu funkciu: zdvihnúť subjektívnu cenu jednotlivca v očiach verejnosti, konkrétne v tomto prípade potenciálnej samice. Toto, samozrejme, nie je žiadne tajomstvo. No ja sa pýtam, aký rozdiel je platiť za určité tovary a služby, ktoré by som inak nekupoval ak by som nechcel prilákať samicu a tým, že si rovno za sex a náklonnosť zaplatím exkluzívnej prostitútke? V tom druhom prípade sú aspoň jasne stanovené pravidlá ceny za službu a muž má plnú kontrolu nad časovaním, priebehom a kvalitou služby, ktorú žena poskytuje. Bez drámy, bez psychického vydierania a vstavanej nestability. Urobil som si teda taký súkromný miniprieskum a pýtal sa mužov, koľko ich mesačne stojí randenie a priemer bol cca 200 EUR. To je asi ekvivalent troch stretnutí so súkromnou prostitútkou. Keď k tomu prirátame všetky tie luxusné tovary, ktorými sa musí muž obklopiť aby bol dostatočne

prítlačlivý, všetky tie výlety, na ktoré by inak nešiel, môžeme spokojne prirátat' ďalšiu stovku až dve. Teraz už rozumiem mužom, ktorí na fórach manospféry tvrdia, že sa im intímny vzťah finančne nevypláca. Priemerná žena má dnes asi rovnakú lojalitu ako prostitútka, no s nimi môže mať aspoň každý víkend novú tvár. Pohlavné choroby detto. Žena, ktorá sa vyspala s dvadsiatimi mužmi, ktorí sa tak isto vyspali s dvadsiatimi ženami, ktoré spali s dvadsiatimi mužmi atď. spolu vytvorí genetickú stopu tisícov ľudí a tak sa o bezpečnosti nedá ani len uvažovať. Existuje len jedna forma bezpečného sexu. Rezignovať naň.

* *Stupid Consumerism* je výraz, ktorý prvýkrát použil v odbornej ekonomickej debata *Adam Smith*, ktorý tvrdil, že: "*Luxusné tovary a hlúpy (iracionálny) konzum treba vnímať pozitívne pretože nadspotreba vytvára ďalšie pracovné miesta a tak dane z nich prispievajú na chod štátu a služieb pre tých, čo by si to nemohli dovoliť z vlastného.*" Iracionalita nákupov bohatších teda pomáha chudobnejším prežiť.

Naivný svet beta dobrákov

Celá táto práca je šitá z perspektívy nezávislého pozorovateľa no so zreteľom venovať sa prevažne ženskej úlohe v intersexuálnych vzťahoch keďže ženy majú omnoho viac moci robiť vo vzťahoch zásadné rozhodnutia. Je to kompletne neočakávané oproti všeobecne známemu príbehu o aktívnom samcovi a pasívnej samici, no nie je to prvá ani posledná deformita vnímania spoločenských štruktúr majoritným obyvateľstvom. No zároveň by táto práca nebola kohézna bez toho, aby som aspoň okrajom neopísal aj úlohu typického mužského aktéra – beta samca. Je ťažké odhadovať, koľko ich je v celkovej populácii no všeobecné odhady hovoria o asi 10% alfa samcoch a asi ďalších 10% falošných alfa samcoch takže predpokladajme, že zvyšných 80% sú beta. Samozrejme v každom psychologickom profile existujú ľudia na hranici spektier takže toto je ozaj len hrubý odhad. No keďže sú beta v neporovnateľnej presile tak, ako u všetkých druhov zvierat, nemá zmysel baviť sa o exaktných číslach. V rôznych pasážach práce okrajovo spomínam rolu a fungovanie beta samcov no konkrétne v tejto pasáži sa chcem sústrediť na ich charakteristickú črtu naivného dobráka pretože to je tá ústredná charakterová črta, ktorá im a celej spoločnosti najviac škodí.

Logika a ideológia, podľa ktorej sa riadi beta dobrák je hlboko zakorenená v dnešnej dekadentnej spoločnosti, ktorá uctieva mladú ženu ako *Krishnu*. Táto spoločnosť mužom už od kolísky vtĺka do hlavy, že spôsob, ako si získať ženu je byť dobrým chlapíkom. Muži potom kladú predmet svojej túžby na piedestál priorít a prispôsobujú celé svoje bytie svojej ústrednej úlohe – to jest spraviť ženu šťastnou. Dobrý beta roluje pred ženou červený koberec. Nemá žiadny názor, smerovanie ani plány pretože chce len reaktívne plniť každý jeden vrtoch, čo jeho vyvolená vyprodukuje. V jeho svete "*happy wife, happy life*" niet väčšej priority ako partnerkina spokojnosť. No faktom je, že ženy nepriťahujú poddajní, mäkkí, slabí muži. Ony nimi doslova pohrdajú pretože taký muž nie je vodcom, nie je autoritou, o ktorú by sa mohli oprieť keď to budú najviac potrebovať. Ženy rešpektujú nezávislých mužov, čo majú svoju vlastnú cestu a vedia povedať žene nie. Mužov, čo si stoja za svojimi princípmi a žiadny prospekt sexu ich neprinúti stratiť tvár a dôstojnosť. No beta samci nerozumejú tomu, že ženy nechcú byť vo vedúcej pozícii vo vzťahu. Paradoxne vo väčšine súčasných dlhodobých vzťahov sú ženy defakto autoritou. Keďže je dobrý chlapík stále v dispozícii, stále pripravený plniť nové úlohy, jeho hodnota v očiach ženy klesá. Keby sa zlato váľalo popri každej ceste, nik by si z neho šperky nerobil. Čím starostlivejší beta dobrák je, tým viac ho jeho partnerka berie za samozrejmosť. Mužská dobrota je častokrát vnímaná ženou ako slabosť. Ak je ochotný tak veľmi skákať na špagátikoch, je pravdepodobne zúfalý, nemá inú alternatívu a tak v opare úzkosti z potenciálnej straty je ochotný pre dotyčnú urobiť čokoľvek, kedykoľvek. Ten muž môže mať skutočne dobré srdce

a potrebu dávať no ženami a spoločnosťou (vo všeobecnosti) bude vnímaný ako slaboch, ktorý sa bojí, že ak by nerozdával všetko, čo len má, nik by oň nedbal. A tak, paradoxne, darebák, čo nedbá ani odpovedať na SMS je v očiach mladej ženy hodnotený vyššie pretože ak je tak ľahostajný, pravdepodobne má kopec iných možností a aktivít a je teda hodnotným žiadaným alfa samcom. Je toto racionálny prístup k hodnoteniu perspektívnych ako súčasných partnerov? Kto povedal, že ženy excelujú v logickom zmýšľaní. Keby tomu bolo tak, nemala by každá žena dlhý zoznam ex odkundesov.

„Dobrý chlapík vždy skončí posledný.“ – Americké porekadlo

„There is no quality cock left!“ Ozaj?

Pred pár rokmi sa stalo na youtube virálnym video s rovnomenným názvom, kde sa sťažuje typická vyžítá cundra, cca 35-40 rokov, že vraj už to nie je ako „*back in the days*“ – rozumej keď bola mladá a „*quality cock*“ – rozumej muži s vysokou hodnotou na trhu osobností, sú nedostatkový tovar. Táto slečna s príčeskom, kilom make-upu, silikónmi až kdesi pri krku, plastovými nechtami (*) ala medveď Grizly a viac zárezmi na opasku ako Crocodile Dundee nasrdená opisuje, ako napriek intenzívnemu radeniu každý víkend s novým prospektom naráža len na samých loserov bez peňazí, inteligencie a budúcnosti a ju to tak roztrpčuje, že sa na to asi radšej vykašle. A pri tom odpoveď je veľmi jednoduchá. Všetci kvalitní muži (a ženy) sú v jej veku už dávno zadaní a pravdepodobne majú dve školopovinné deti. To, čo ostalo na trhu je len odpad, o ktorý nik nemá záujem pretože je to nepoužiteľný materiál. Sem patria ľudia ako nezamestnaní, nestrpiteľné povahové charaktery, ľudia s fyzickými a psychickými problémami, slobodné matky (áno je to tak), promiskuitné monštra, z ktorých tá zvrátenosť rázi až na opačnú stranu ulice a pod. Kvalitní ľudia nepotrebujú veľa času na to, aby si našli vhodnú polovicu. Väčšinou to stihnú krátko po 20-ke a už sa na trhu nikdy neobjavia. Čoho je ale na trhu (a zoznamkách) neúrekom sú typy, ktoré si ľudia podávajú ako horúci zemiak. V žiadnom vzťahu nevydržia dlho pretože ich nik nemôže strpieť a tak neustále rotujú. Ako ktosi raz povedal: **“Internetové randenie je len výstava poškodeného tovaru.”** Dobré sa rýchlo rozpredá. Aj na pulte obchodu vždy ostanú len zhnité kusy ovocia. Každý len príde, chytí do ruky a vráti späť na regál. Takže kde sa podel všetok *quality cock*? Sedí doma s manželkou a deťmi, nie v špinavých baroch.

* Pre nejaký bizarný dôvod si niektoré narcistické ženy myslia, že ak si nalepia obrovské plastové atrapy nechtov, budú atraktívnejšie. Ak sa pozrieme to ríše zvierat, ostré dlhé nechty, zuby, kly, rohy a pod. sú nielen znakom nebezpečnej zbrane no sú príznačné skôr pre samcov, keďže tí sú agresívnejší. Je teda iracionálne takto sa zhovadovať. Pamätám si na pocit, keď sa moja ex s takýmito atrapami dotkla môjho údu. Pohľad na nahú starú mamu by ma neodradil od sexu natoľko ako moje genitálie v zovretí nožnicovorukého Edwarda.

Mladý zajačik ako klinec do rakvy

Tento paragraf je o čomsi, čo je zatiaľ ozaj minoritná záležitosť no krásne zobrazuje konzumnú prázdnotu promiskuity a ľudskú neschopnosť vidieť dopredu následky zlých rozhodnutí. Hovorím o ženách po 30-ke, čo majú romániky s mladými mužmi. Racio takéhoto vzťahu nie je ťažké pochopiť. Ona chce ešte poslednýkrát zažiť intenzívnu rozkoš mladého vášnivého penisu, ktorú jej muž v jej veku nemôže poskytnúť a zároveň si dokázať, že ešte stále má dostatočný cveng na to, aby zvedla omnoho mladšieho muža. Zajačik má samozrejme svoje sebecké dôvody a to naplniť zvedavosť „*milf*“ (*) fetišu a zapísať si to do zoznamu dobrodružstiev so ženami. Len ako poznamka, mladému mužovi, čo vyrástol na porne nedochádza, že staršia žena nie je v sexe o nič lepšia ako mladá pretože pre väčšinu žien sex znamená vyzliecť sa, ľahnúť si na chrbát a rozkročiť nohy. Je ťažké zlepšiť sa

v takej aktivite. Ak tam je nejaký rozdiel tak akurát v tom, že staršia žena je už menej vzrušivá jednak pre nižšie hladiny hormónov a tak isto pre opotrebovanosť zážitku. Čo je ale zaujímavé je, že obe strany sú si vedomé pravdepodobnosti krátkeho vzťahu pretože každý hľadá len novú skúsenosť. Obom je jasné, že veľký vekový nepomer nie je predurčený na seriózny vzťah. Hoc sa ženy chcú vyrovnat' mužom. v tejto sfére to nikdy nebude možné pretože pre muža nie je nič hodnotnejšie ako mladá, krásna, plodná žena. A tak viazať sa s čímsi podradnejším nemá logické opodstatnenie. Práve naopak, aj muž s priemernou hodnotou na sexuálnom trhu vie pomerne ľahko nájsť ženu o 5-10 rokov mladšiu a tak rozdiel medzi *milf* a potenciálom je aj o generáciu mladšia žena. On nestráca takýmto románikom nič no žena si môže ťažko pošramotiť povosť a nechtiac sa odrezať od potenciálnych nápadníkov v jej veku, ktorí nebudú ochotní viazať svoj kapitál so ženou, u ktorej je pravdepodobnosť podvádzania vysoká a navyše pre jej bohaté skúsenosti pravdepodobnosť spokojnosti s partnerom nízka. Muž v jej veku si totižto položí otázku: *Ak v blízkej minulosti smilnila s mladým penisom, kde mám záruku, že akonáhle bude mať opäť takú príležitosť, nespraví to znova?* Fakt, že tento muž nemá žiadnu šancu konkurovať akémusi o 10, 15, alebo hoc aj 20 rokov mladšiemu býkovi ho odradí od akejkol'vek túžby o seriózny, dlhodobý vzťah. Ak si hľadám biznis partnera, pozriem sa do jeho minulosti, ako dlho vedel držať jeho spoločnosť v chode. Ak boli jeho podnikateľské aktivity vždy len krátkeho trvania s pochybnými ľuďmi, nebudem ochotný riskovať svoj kapitál s nezodpovedným človekom. A takto sa cíti aj chlap, ktorý vie o románikoch perspektívnej partnerky typu *zhrabni, čo je len možné*. Treba si totiž uvedomiť, že ženy s takouto minulosťou pravdepodobne nikdy netúžili po stabilnom dlhodobom vzťahu pretože pre ne je interakcia s opačným pohlavím len sexuálne a emočné rozptýlenie.

* *MILF* je termín používaný v porno priemysle a označuje mužský fetiš o žene medzi 30 a 50 rokom života, teda do klimaktéria. Termín doslovne znamená: *Mother I Like to Fuck*. Racio spočíva v tom, že takáto žena má viac skúseností, je teda v sexe lepšia čo je samozrejme absurdné, no ako fantázia veľmi prítlačlivé.

„Pri otvorení akýchkoľvek dverí sa iné pomaly zatvárajú.“ – Elizabeth Ziman

Kult slobodnej matky – oslavovaná sociálna apokalypsa

Slobodná matka sa nikdy nemala v západnej spoločnosti tak dobre, ako dnes. Nielenže štát vytvoril legislatívu, ktorá chráni slobodné matky pred totálnou chudobou, aj stigma nezaopatreného dieťaťa, ktorá v minulosti značne šramotila hodnotu slobodnej matky je viac-menej preč. Je úplne mimo rozsahu tejto práce posudzovať sociálno-ekonomické dopady pozitívnej klímy pre slobodné matky a tak len stručne zhrniem niektoré jej štatisticky overené dopady (dáta s US Cenzus Bureau). Predtým, ako sa pustím do ostrej streľby dát, chcel by som vyvrátiť očakávanú námietku o tom, ako nie je vinou ženy, že ostala slobodnou matkou. Tie oslavované silné nezávislé ženy sú nezávislé pretože vedome rozkročili nohy gaunerom, na ktorých bolo vidieť už z diaľky, že nikdy nebudú mať záujem o manželstvo a už vôbec nie o výchovu detí. Ženy nie sú tak blbé a naivné, aby nevedeli rozoznať gaunera od slušného chlapa no túžba po zlom chlapcovi, rebelovi robí ich koláč tak vlhkým, že by sa s nim vyspali aj za cenu vydedenia rodičmi. Takže v majorite prípadov si za svoju situáciu môžu samé. Chlap môže tancovať ako cvičená opica koľko chce no bez toho, aby žena rozkročila nohy sa ani lístok nepohne.

Teraz rýchlo prejdem tonu dát bez komentára pretože tie čísla komentár nepotrebujú. 63% samovrážd spáchaných teenagermi pochádza z domácností slobodných matiek (päťkrát celoštátny priemer). Len podčiarknem evidentné – slobodná matka je aj dnes stále malé

percento rodičov a tak sa treba dívať na tieto dáta. Takže malé percento domácností tvorí väčšinu všetkých zdeformovaných detí. 90% detí/teenagerov, ktorí ujdú z domu pochádza od slobodných matiek. 82% detí s poruchami správania pochádza od slobodných matiek. 80% sexuálnych delikventov (mužov) pochádza od slobodných matiek. 71% detí, ktoré neukončia strednú školu pochádza od slobodných matiek (deväťnásobná pravdepodobnosť oproti nukleárnej rodine). 75% drogovovo závislých pacientov v liečebniach pochádza od slobodných matiek (desaťnásobok štátneho priemeru). 82% mladistvých delikventov pochádza od slobodných matiek. T.j. teenager, ktorý nemá otca je dvadsaťnásobne „pravdepodobný“ páchať trestnú činnosť! Dieťa, ktoré žije v domácnosti len s jedným rodičom má dvojnásobnú pravdepodobnosť toho, že bude fyzicky alebo emočne zanedbávané. Dievčatá, ktoré vyrastali len s matkou majú o 700% väčšiu pravdepodobnosť, že otehotnejú ako teenagerky. Ženy, ktoré vyrastali len so slobodnou matkou majú 92% pravdepodobnosť rozvodu so svojim manželom. A tak ďalej... Myslím, že toľko čísiel je dostatočných dôkazom skazy, ktorú sebecké, nezodpovedné ženy napáchajú na svojich deťoch, pretože sa kurvia za mlada s kdejakými grázlami, ktorý o výchovu dieťaťa nestoja.

Prečo sa muži začali báť manželstva?

Keď som začal robiť výskum problematiky pre túto prácu, šiel som do toho s malými očakávaniami toho, že by som objavil čosi šokujúce. Predpokladal som tu i tam chladnosť, vypočítavosť a zákernosť, no nič enormné. Len v rámci toho, čo bežne zažívame v interakcii s bežnými ľuďmi. O to väčšie bolo moje prekvapenie, keď som takmer na dennej báze narážal na aha momenty, po ktorých som len neveriacky krútil hlavou. No v rámci akejsi nestrannosti a serióznosti som sa rozhodol, že tie najväčšie špinavosti nebudú súčasťou textu, keďže som z toho nechcel spraviť bulvár. V tejto pasáži ale urobím výnimku pretože si myslím, že jav, ktorý idem práve opísať je typickým symptómom chladného konzumného modusu vzťahov a čoskoro sa stane štandardom v každej rozvinutej krajine, vrátane SK.

Z čisto ekonomickej perspektívy bolo vždy manželstvo pre muža nevýhodné. Jednak má priemerný muž vyšší zárobok, ako žena a zároveň sú to ženy, ktoré v priemere utrácajú viac ako muži (obe tvrdenia sú štatisticky podchytené). Takže ak majú manželia spoločné financie, je to muž, ktorý príde skrátka. Napríklad v USA priemerný ženatý muž pracuje o 10 až 20 hodín týždenne viac ako slobodný. Dôvod je asi každému jasný. Pripočítajme k tomu obdobie, keď je žena na materskej dovolenke a jej príjem je teda ešte nižší a finančná motivácia pre muža ďalej klesá. Naopak, pri rozvode je to žena, ktorá môže získať viac, pretože bez predmanželskej dohody sa všetok majetok delí 50:50. Samozrejme, manželstvo nie je len o monetárnej stránke bytia no rozvod zväčša áno. Žena riskuje omnoho menej ako muž. Ak majú deti, byt/dom, zväčša ich súd ponechá na užívanie žene. Muž musí platiť alimenty no žena si môže kedykoľvek zabezpečiť posilu a tak má zdroje zrazu dva. Len taká odbočka kvalitatívnej formy dôkazov: nedávno sa mi jedna zdravotná sestra zverila, že je rozvedená, má dve teen deti, žije s nimi sama, no má „priateľa“ a ten ich finančne podporuje. A ja som sa jej v nemom úžase spýtal. Rozumiem tomu správne, že ten priateľ s vami nezdieľa spoločné bývanie no finančne vám prispieva? A ona ako samozrejmosť odvetila „áno“. Chúdence rozvedené ženy, štát by ich mal viac dotovať... Jediné, na čom žene záleží je, aby bola zabezpečená a aby mala všetok servis, čo od muža očakáva v čo najlepšej kvalite. Kto ho poskytuje je irelevantné.

A teraz k wau momentu alebo skôr k výbuchu wau. Podľa jednej britskej štúdie ([link tu.](#)) má polovica vydatých žien pripravený plán B – t.j. má v zálohe iného muža pripraveného vyplniť

miesto po manželovi/partnerovi hneď, ako to bude možné/potrebné. Títo „záložáci“ sú väčšinou kamaráti, ku ktorým mala žena vždy platonickú náklonnosť, prípadne kolegovia alebo známi. Polovica žien s back-upom v dotazníku potvrdila, že ak by k takej situácii došlo, sú si isté, že dotyčný chlap by nechal všetko tak a s určitosťou by obsadil miesto po ex manželovi. Okolo 40% z týchto žien priznalo, že k svojmu „záložákovi“ má také isté citové puto ako k svojmu manželovi. A čerešnička na torte – polovica žien so „záložákom“ potvrdila, že ich manžel si je vedomý tretej strany! No čo ma prekvapilo asi najviac bola sugescia autorky (ženy) článku, ktorý rozoberal túto štúdiu. Pre ňu tieto čísla znamenajú, že by sa muži mali viac snažiť, aby sa ich manželky skutočne nepreškriabali na iný konár. Takže keď sa chlap dozvie, že je jeho manželka promiskuitná, namiesto toho, aby ju opustil a našiel si takú, ktorej môže veriť, má stratiť aj poslednú štipku sebaúcty a robiť zo seba poddajnú handru. Alternatívne sa môže vyhnúť svadbe a vyvarovať sa všetkému hore uvedenému. Myslím, že voľba je ľahká.

„Slobodný verzus ženatý znamená vybrať si medzi samotou na jednej strane a hnevom, frustráciou a dusením na strane druhej.“ – Alain de Botton

Prečo sú 30+ ženy neustále podráždené a trpké?

Pretože už nie sú viac krásne ako boli za mlada. To je celé. Žena sa počas svojho vrcholu sexuality (18-25) kúpe v mužskej priazni natoľko, že si pripadá ako celebrita. Ani najpríťažlivejší muž nezažije zlomok záujmu a obdivu ako priemerne vzhľadná žena v tomto veku. Nik mu neotvára dvere, nik sa mu nepodlizuje, nik ho nechváli aj za to, čo nespravil, nik mu nekupuje drahé dary ani nevozí po spoločenských podujatiach. No žena zaživa bombardovanie ponukami na vzťah v jednom kuse, hoc sa o to nijak nezaslúžila. Môže to byť ta najplytkejšia, najhlúpejšia, najskazenejšia osoba na planéte a stále bude horda mužov, čo jej budú nohy bozkávať za trochu priazne. V tom čase sa nesťažuje na to, akí sú muži plytkí a ako im ide len o vzhľad pretože jej to vyhovuje. Jeden chlap jej nedal všetko, po čom tužila? Žiadny problém. Na druhý deň bol vymenený za lepší model. V privilegovanej pozícii sa nik nesťažuje. No ženy si v tejto privilegovanej fáze života neuvedomujú, že sú privilegované. Pokladajú to za normálny stav. Ak by sa aspoň na chvíľu zamysleli nad tým, o koľko ťažšiu pozíciu majú v tejto hre muži, ktorí si musia všetko vydrieť a zaslúžiť, ich pád do krutej reality po 30-ke by nebol tak strmý a bolestivý. Pád z privilegovanej pozície je pre skazenú ženu dneška, ktorá nemá kúsok empatie ako degradácia kapitána na vojaka. No namiesto toho, aby žena, čo sa ocitla medzi nami smrteľníkmi spomínala s vdácnosťou na dobré časy, začne byť frustrovaná a nahnevaná. Naivne si myslí, že má stále nárok na extra zaobchádzanie hoc dôvod preň je už dávno preč. Je už len obyčajnou smrteľníčkou ako každý iný muž. Žiadna aura mladej krásnej bohyně. Keby ostala navždy mladou a krásnou, nemala by dôvod na trpkosť pretože by mala doživotnú vstupenku na červený koberec. Najväčšou chybou je, že spoločnosť umožňuje túto tragédiu. Je ťažké povedať prečo, alebo ako sa to stalo, no akoby sa ľudia kolektívne dohodli, že sú ženy príliš krehké na to, aby počuli pravdu a tak im reklamy budú doživotne nahovárať „*You are worth it!*“ Nie nie, v žiadnom prípade nepovedz žene, že už nie je hodná galantného otvárania dverí len preto, lebo v minulosti to mohlo muža posunúť o malý kúsok bližšie k sexu s jej mladou verziou. Táto spoločnosť chce byť láskavá k starnúcej žene no zakrývanie pravdy len deformuje ďalšiu generáciu mladých žien, ktoré si opäť nebudú vážiť svoje privilégia a nebudú pripravené o ne prísť. A tak namiesto toho, aby využili svoju privilegovanú pozíciu nafúknutej hodnoty a našli si toho najlepšieho partnera, na akého môžu siahnuť sa kúpu v priazni nadržaných chlapov, idú z ruky do ruky no keď ich ten posledný pustí, zistia, že už v rade nik nestojí a ostali samé.

„Ženy sú ako čierne diery, keď príde na komplimenty. Neustále ich nasávajú do svojho vnútra no nikdy žiadny nevrátia.“ – Niceguy (pseudonym)

Zero sum game – môžu byť obaja aktéri porazený?

Predstavme si dvoch ľudí, čo sa úprimne chcú snažiť vymeniť medzi sebou rovnaké množstvo benefitov prúdiacich zo statusu partnerského vzťahu tak, aby vytvorili skutočne férovú interakciu. V najlepšom scenári budú po tejto výmene obe strany na nule. Dostali presne toľko, koľko dali, nie sú teda na tom o nič lepšie, ani horšie ako keby sa interakcia/vzťah neudiali vôbec. No v skutočnosti sú v prípade férového vzťahu obaja v mínuse myliac sa, že tá druhá strana si neplní svoje záväzky – povinnosti. Dôvodom tohto nedorozumenia je neefektívnosť a neadresnosť vymenených tovarov a služieb, kde si prijímajúca strana neváži prijaté benefity tak vysoko ako to, koľko námahy, energie (a peňazí) stálo dávajúcemu vyprodukovať tieto benefity. A tak sa cíti v stave, kde ona/on dal viac, ako dostal späť. V nasledovnej modelovej situácii má dvojica jasne stanovené pravidlá, kde je každý zodpovedný za vyprodukovanie zábavy pre oboch v daný víkend – striedavo. Jeden víkend zastrešuje celú aktivitu on, v nasledujúci ona. Cieľom oboch je teda minúť rovnaké množstvo ľudských zdrojov na daný víkend. Ale pretože majú rozličné záujmy a hodnotia náтуру špecifickej udalosti iným metrom, musí tvorca servisu/udalostí robiť kompromisy. Kompromis je veľmi vznešené slovo no v praxi znamená stav, kedy ani jedna zo zúčastnených strán nedostáva 100% toho, čo by si želala a zároveň čo by pravdepodobne dosiahla keby nemusela brať ohľad na druhú stranu. Keby počas oboch víkendov títo dvaja ľudia išli za zábavou osobitne, stálo by ich to také isté množstvo ľudských zdrojov (energia, čas, peniaze atď.) no benefit z víkendovej zábavy by bol vyšší pretože všetko by bolo nastavené podľa ich kryterií a záujmov. Nebola by tam teda žiadna neefektívnosť a neadresnosť. Ktosi by teraz mohol namietat: no ale ako sa dá do rovnice započítať benefit spoločnosti inej osoby? To je predsa pridaná hodnota. Faktom je, že títo dvaja ľudia spôsobujú jeden druhému limity, bariéry na to, čo a ako sa deje. Delia sa teda (hoc spoločne) o suboptimálny zážitok a teda zdieľanie takéhoto zážitku nemôže kompenzovať limity spôsobované druhou stranou pretože čo reprezentujú jeden pre druhého je objekt konfliktu záujmov.

„Dlhodobý partnerský vzťah je založený na stereotype a pravidelnosti, čo naozaj neznie romanticky. A kto si to neuvedomuje, ten nie je zrelý na dlhodobý vzťah. Aj to, že vzťah musíte oživovať aby nezovšednel tiež platí len do istej miery. Môžete ho oživovať ako len chcete, no aj tak raz zovšednie a dostane sa do rutiny.“ – Zlatko Pastor

Spoločenský vírus

Jeden zo zvrátov v dynamike randenia v 21. storočí je, že sa ženy v dôsledku emancipácie a feministického imperatívu rovnosti rozhodli správať ako muži. Teda dravo vyhľadávať a oslovovať mužov, intenzívne sa predávať na sociálnych sieťach a akýmkoľvek iným spôsobom rozhadzovať siete tak, aby boli schopné zachytiť čo najväčší tok “rýb” a vybrať si to najkvalitnejšie. Problém je v nepochopení odlišných pozícií muža a ženy. Muž je zo svojej pozície nútený oslovovať početné množstvo prospektov pretože to, či zo záujmu vznikne vzťah nie je na ňom, ale na vôli samice. Zatiaľ čo žena pre ten istý dôvod má nápadníkov viac než dost bez toho, aby pre to čokoľvek spravila. Jediné, čo musí splniť je byť aspoň priemerne príťažlivá. Áno – až tak málo. No ak sa rozhodne pre dravé poľovanie, ten obrovský pretlak potenciálov ju tak zdeformuje, že stratí objektívny pohľad na svoju hodnotu a nielen že bude mať nereálne požiadavky, no bude mať neustály pocit, že to, čo má vedľa seba nie je to najlepšie, čo potenciálne môže získať. A tak sa uchýli k reťazovej hypergamii, ktorá poškodí nielen jej psychiku a hodnotu na trhu, no zdeformuje aj trh samotný. Muži,

uvedomujúc si silný pretlak konkurencie, ktorý nemôžu ustáť pre neskutočne ľahké “*monkey branching*” prestanú plne investovať do vzťahov pretože stabilita a návratnosť v takomto prostredí je perspektívne veľmi nízka. Ich slabé výkony ešte viac zintenzívnia *turn-over* a máme tu začarovaný kruh deštrukcie vzťahov.

Trochu ľudovej tvorby

Počas roku písania tejto práce som prešiel nespočetné množstvo zdrojov, medzi ktorými boli aj články a videá na internete a občas som zabľúdil aj do sekcie komentárov pretože je veľmi zaujímavé, ako bežní muži reagujú na odbornú diskusiu. Nasledovné riadky sú výsek komentárov o ženách, ktoré ma pre nejaký dôvod zaujali a tak môžu slúžiť ako zaujímavý doplnok k práci. Keďže materiály, z ktorých som čerpal boli v angličtine, je to môj čo najpresnejší preklad.

1. Ženy sú ako WIFI – spozorujú viacero potenciálnych pripojení no pripoja sa k tomu najsilnejšiemu.
2. Ženy odídu mentálne predtým, ako odídu fyzicky. Keď vidíš takéto náznaky alebo len počuješ „*nudím sa*“, máš na výber byť super tancujúcou opicou, jedinečným kúzelníkom a zabávačom... Alebo jednoducho odísť držiac pevne svoju dôstojnosť, duševné zdravie a cash.
3. Ich zaujíma len to, čo môžeš poskytnúť. Nedaj sa obalamutiť tým klamstvom, ako ťa bude milovať pre to, čím si.
4. Ženy sa vyžívajú v procese postupného lámania chlapa no keď to nakoniec dosiahnu, stratia oň záujem.
5. Akýkoľvek muž, čo dnes randí s dnešnými ženami je hlupák. Pozri bratu, ona má telefón, sociálne médiá. Tu už dávno nie si jediný. Ženy si vážia lojalitu u mužov no nie u seba samých. Dôležité pamätať si, keď ti nejaká žena povie, že si váží vernosť. To nie je jej vernosť, o ktorej hovorí.
6. Kedykoľvek vidíš mladú ženu s chlapom, on je to najlepšie, čo môže momentálne mať.
7. Ak sa k nej budeš správať ako k celebritu, ona sa bude k tebe správať len ako k fanúšikovi.
8. Väčšina dobrých chlapíkov nezíska ženu na vrchole jej krásy a šarmu. Len zvyšky po zlých chlapcoch.
9. Keď mužov odpor k ženám prevýši jeho sexuálny chťič, stane sa múdrom.
10. Čím si k nej milší, tým ťa bude menej rešpektovať.
11. Mladá žena bude produkovať disfunkciu v dobrom vzťahu len preto, že sa nudí.
12. Ženy inštinktuálne priťahuje temná stránka muža. Inak by nepremrhali ich najlepšie roky naháňaním sa za zlými chlapcami a darebákmi. Žena chce toho dobrého chlapca len keď je už úplne použitá.
13. Musíš ostať stoický a ľahostajný. Akonáhle podľahneš emóciám, žena ťa vie manipulovať a vždy vyhrá.
14. Ženy milujú hrať hru na „polepšenie si“ (*hypergamia*). No ony samé neprinášajú na stôl nič.
15. Vzťah sa nikam neposúva? Tak isto ako loď s dvoma kapitánmi.
16. Ženy mužov nemilujú. Ony milujú to, čo pre nich vedľa urobí. Je to biznis dohoda. Nič viac. Ber alebo nechaj tak. Ja si vyberám druhú možnosť.
17. Mám dojem, že postoje k vzťahom dneška sú začarovaný kruh. Pre ženy je ťažké oddať sa mužom, ktorí nevedia poskytnúť pocit smerovania a bezpečnosti. A pre mužov je tak isto ťažké poskytovať ženám bezpečnosť a hodnotu keď tvrdia, že mužov nepotrebujú a neveria im ako vodcom vzťahu.

18. Nikdy som nerozumel, prečo akýkoľvek seba rešpektujúci chlap čo i len pobozká ženu, ktorá mala v minulosti v ústach penisy iných mužov. Len pomyslenie na to je odporné.

„Ked' muž povie *Ľúbim ťa*, myslí tým: *chcem ti zasvätiť svoj život. Ked' žena hovorí *Ľúbim ťa*, myslí tým: *momentálne stimuluješ moje emócie správnym spôsobom.*“ - Anonym*

Emočná prázdnota dnešných ľudí

Ked' bola moja mama mladá, pri nejakej príležitosti darovali s kamarátkami jednému „Pražákovi“ ako poďakovanie striebornú retiazku na ruku (v 70. rokoch to bola móda). A on sa na ňu ľahostajne pozrel a sucho odvetil: „*Ja som už mal takých retiazok.*“ A taký je aj prístup promiskuitného človeka k ďalšiemu partnerovi/ke. Ktosi raz povedal, že šťastie je vďačnosť znásobená údivom. Pocit šťastia je teda generovaný čímisi, čo má hodnotu pre svoju zriedkavosť, jedinečnosť a človek je vo vytržení, že mu osud doprial na chvíľu zakúsiť túto príjemnú emóciu. Ak by sa tento stav dal donekonečna opakovať kedykoľvek s kýmkoľvek, jeho hodnota a teda aj to, čo prináša by sa rozplynula vo všednosti. No racionálny prístup k sexuálnym vzťahom dneška je postavený na bezbrehom konzume asi takto: *Aby som maximalizoval potenciál naplnenia mojich potrieb v tejto oblasti, potrebujem maximalizovať množstvo pozitívnych sexuálnych zážitkov.* No a na to je potrebné čím väčšie množstvo kvalitných partnerov pretože ten istý podlieha skaze opotrebenia emócie a teda sa tým ochudobňujem. Pri tejto príležitosti mi napadá jedna karikatúra. V nej jedna ryba druhej v akváriu hovorí nasledovne: „*Môžeš byť čímkoľvek len chceš.*“ Človek si povie „*hlúpy tvor*“, nerozumie daru slobody, no pozor! V mantineloch bezpečia akvária má tá ryba šancu na uspokojivý život. No ak by niekto rozbil akvárium a „vyslobodil“ ryby zo zajatia, nieže by im nepomohol, on by ich poslal na istú smrť. A tak isto feminizmus a neoliberálna demokracia rozbili ženám ich akvárium a výsledok nie je plnohodnotnejší život ale spoločenská skaza. Z vernosti a decentnosti spravila bezbrehá sloboda anarchiu a paralýzu. Nik nie je víťazom. Sú tu len frustrovaní úbožiaci na jednej strane a emočne vycicaní, zatrpknutí, promiskuitní ľudia na strane druhej. Obidve skupiny sú samé len každá pre iný dôvod. Predtým, ako rozbijeme staré štruktúry, musíme vymyslieť nový, lepší systém. Zatiaľ čo starý systém mal svoje muchy, bol to viac-menej udržateľný modus intersexuálnej interakcie. No moderná spoločnosť nahradila staré štruktúry anarchiou a seba absorpciou. Výsledkom je kompletná dysfunkčnosť a hodnotové vákuum.

Časť druhá: Sexuálna recesia sa blíži.

Alebo „*And then there were fewer.*“

Reset na dohľad

To, čo sa deje vo sfére intersexuálnych vzťahov nie je akýsi jav sám o sebe, kdesi vo vákuu ale len symptóm, ktorý kopíruje širšie spoločenské vývojové procesy. V nasledovnom paragrafe sa veľmi krátko a stručne pokúsím vysvetliť, prečo sme momentálne svedkami akejsi sexuálnej dekadencie a čo po nej nevyhnutne musí nastať na príklade rastu a pádu civilizácii alebo kultúr. Ako šablónu použijem tézu *Alexandra Tylera*, ktorý identifikoval 8 štádií rastu a pádu spoločnosti. Podľa tohto škótskeho filozofa sa každá veľká úspešná civilizácia začína akousi záťažovou skúškou, kde utrpenie a neprávosť voči tejto spoločnosti

vyprovokuje spirituálny rast. Utrpenie núti ľudí rozmýšľať a hľadať odpovede na to, čo je správne (napr. pre túto tému morálka alebo hodnota sexuálnej cudnosti). Spirituálny rast vytvára podhubie pre guráž a schopnosť vytvárať obeť pre väčšie dobro (vernosť vs. promiskuitné užívanie si). V cnostnom sociálnom prostredí, ktoré riadia vyššie ideály je väčšia pravdepodobnosť spravodlivosti a teda toho, že každý dostane to, čo si zaslúži (aj v intímnom vzťahu). Sloboda (vedľajší efekt spravodlivej spoločnosti) prináša hojnosť no tá môže paradoxne nabádať na nebezpečenstvo pohodlnosti a pôžitkárstva. Dobré časy kazia charakter pretože namiesto bojovania proti nepriateľovi, namiesto spájania sa pre dobro celku prichádza dilema, ako čo najviac uspokojiť nekonečné množstvo potrieb, ktoré mi bohatá, prosperujúca spoločnosť môže poskytnúť. Prichádza teda posun od kolektívneho záujmu k individuálnemu. Od altruizmu a obety k egocentrizmu a narcizmu. A tak nadbytok utlmuje ľudskú schopnosť myslieť konštruktívne, zodpovedne a namiesto toho ľudí morálne upadajú. Ich mysle spohodnejú pretože na krátky čas sa dá žiť opulentne, bezbreho keďže predchádzajúce generácie vytvorili prosperitu, z ktorej sa dá určitý čas odkrajať. V takejto spoločnosti je nepriateľom ten, kto poukazuje na zvrhlosť a márnosť ako ktosi, kto zabíja radosť a pôžitky (vrátane rôznych sexuálnych deviácií). Je obviňovaný zo spiatocníctva a namysleného sudcu. Kým sa spoločnosť dostane do stavu, kedy už nie je možné obhajovať skazenosť a morálny úpadok slobodným nakladaním so svojim životom, prichádza ďalšie štádium sociálneho cyklu – apatia. Je to stav, kedy si ľudia prestanú uvedomovať rast deštruktívnych trendov, ktoré postupne nahľadávajú stabilitu celej spoločnosti. V politike to je napríklad nástup extrémizmu ako nový štandard a vo sfére intersexuálnych vzťahov promiskuita a plytkosť ako majoritný modus interakcie s opačným pohlavím. Nuž a v apatickom priestore rastie neschopnosť prispievať do systému svojou protihodnotou, keďže žiadnu ľudia nemajú. Keďže disciplína a snaha nie je týmto ľuďom/spoločnosťou blízka, všetko sa zdá príliš náročné nehodné úsilie. Akýkoľvek diskomfort neúnosný. Ľudia v takejto spoločnosti už len pasívne čakajú na pomoc vlády kolektívneho riešenia. A tak sa cyklus uzatvára a civilizácia sa prepadne späť k útlaku. Nastupujú tvrdé represie pretože demokratické riešenie je nerealizovateľné pre neschopnosť občanov brať zodpovednosť za vlastné činy. Ľudia sú závislí od centrálnej sily vládnutia, sú dysfunkční a zúfalí a tak hľadajú záchrancu, silného diktátora. No centralizovaná moc je silne korupčná a tak nepravosť a nesloboda rastú. Uväznení ale nevidia inú možnosť. Rodina a intímne vzťahy, ktoré by boli v slobodnom svete založené na bezúhonnosti, mravnosti a slušnosti sú v takomto režime efektívne nahradené chladnou a despotickou centrálnou riadenou silou. Všetko toto je možné pretože ľudia v neslobode nemajú viac autoritu bojovať za morálku a niečo s tým teda spraviť. Tak isto ako po revolúcii v Afganistane, kde bola demokracia nahradená diktátom sa stali intersexuálne vzťahy predmetom zákona, tak isto jedného dňa, keď sa neofašisti dostanú v Európe k moci budú mnohí ľudia vítať, že skazenú, amorálnu a dysfunkčnú hýriacu sexualitu slobody bez zodpovednosti niekto dostane do lavy. Nielenže im to nebude vadieť, oni budú ešte aj vďační pretože nebudú vidieť iné východisko z núdze.

Prvé znaky odlivu

Napriek tomu, že spoločnosť nebola nikdy v histórii tak tolerantná ku každej možnej sexuálnej aktivite ako dnes, začínajú sa objavovať znaky útlmu záujmu o sex a intímne vzťahy medzi pohlaviami. Je nepísaným pravidlom, že ak chceme vidieť, kam sa svet uberá, treba sa pozrieť do USA a Japonska pretože to, čo sa dnes deje tam, sa bude zajtra diať všade inde. V nasledovných troch paragrafoch sa teda pozriem na čísla a trendy z týchto dvoch krajín. Tak napríklad americký teenager a mladý dospelý majú podľa antropologičky *Kate Julian* omnoho menej sexu ako generácia pre nimi. Percento 18-ročných stredoškôľakov, ktorí už zažili pohlavný styk kleslo medzigeneračne z 54 na 40%. Psychologička *Jen Twenge*

publikovala výskum zameraný na otázku, prečo a ako klesá sexuálny život mladých Američanov. Po sérii žurnálov prišla k záveru, že dnešní mladí ľudia budú mať za život omnoho menej sexuálnych partnerov ako ich rodičia a dokonca starí rodičia. Dáta hovoria, že len medzi rokmi 2000 a 2014, priemerný mladý dospelý ukrojili z frekvencie sexuálnych stykov zo šesťdesiatdvakrát za rok na 54. *Twenge* dokonca dodala, že niekoľko rokov po ukončení štúdie jej neoficiálne dáta hovoria o tom, ako sa tento trend útlmu ešte zintenzívňuje. Medzi výskumníkmi, psychológmi, ekonómami, sociológmi, terapeutmi a všeobecnou populáciou kolujú rôzne teórie o tom, čo mnohí začínajú vnímať ako sexuálnu recesiu. Možných dôvodov je mnoho a pravdepodobne budú medzidisciplinárne siahajúc od sebeckosti, nestabilnej ekonomickej budúcnosti, prepracovanosti, epidémie úzkosti, psychickej lability a utlmujúcich antidepressív, cez veľké množstvo iného rozptýlenia sociálnymi médiami ako mrhanie času na online zoznamkách a následnú paralýzu možností, smartphonoch a internete až po kontroverzné estrogény v potravinách, klesajúcu hladinu priemerného testosterónu u mužov, závislosť na porne, spánkovú depriváciu a obezitu. Čo ale nik nie je ochotný priznať je, že „*kde je vôľa, tam je cesta*.“ No ak nie je dôvod, nie je ani záujem bez ohľadu na možnosti a prekážky.

Kde končí samostatnosť a začína sebeckosť?

Profesor *Solomon* zvykol v rámci svojho sociologického výskumu robiť sústredenia, ktoré sa zameriavali na výzvy lásky a sexu v súčasnom svete. V týchto skupinových sedeniach mladé ženy zdieľali myšlienky ohľadom spoločenského smerovania intersexuálnych vzťahov cez definovanie základných terminológií. Čo takéto sedenia odhaľujú je akási zmätenosť, neistota a alibizmus mladých ľudí. Často v nich počuť výrazy, ktoré by nikomu pred 10 rokmi ani nenapadli skloňovať ako: „*my spolu chodíme, no nie sme jeden druhému exkluzívni. Nie sme boyfriend a girlfriend*.“ Čo to znamená v realite života? *Solomon* vyriešil túto protirečivosť jednoduchou doplňujúcou otázkou: „*Keby som dostal ako tvoj boyfriend chrípku, doniesla by si mi polievku?*“ Takmer žiadna zo zúčastnených mladých žien nepokrútila súhlasne hlavou. Otázka teda vyvstáva, prečo sa vzťahy stali tak sebeckými? Žijeme v dobe, ktorá oslavuje samostatnosť, unikátnosť, silné osobnosti, kde je altruizmus známkou slabosti či už na strane poskytujúceho alebo prijímajúceho. A so súčasnou rýchlosťou fluktuácie intímnych vzťahov je investovanie do vzťahu ako zalievanie paradajok v októbri. Nemá zmysel snažiť sa v prostredí, ktoré nepraje dlhodobým vzťahom. Ľudia nie sú ochotní ani tej najmenej obety pre druhú stranu pretože sú si vedomí malej pravdepodobnosti návratnosti a tak tá druhá strana nedá tak isto nič a špirála úpadku sa zintenzívňuje každým novým vzťahom, každou novou vedomosťou o zlyhaní akéhosi iného vzťahu. To mi pripomína môj patetický vzťah, kde pri mojom odchode do zahraničia na 6 mesiacov mi moja „polovička“ povie namiesto toho, že jej budem chýbať: „*Dobre, že už ideš, aspoň si môžem robiť svoje veci*.“ Kto by sa v takom vzťahu pretrhal snahou?

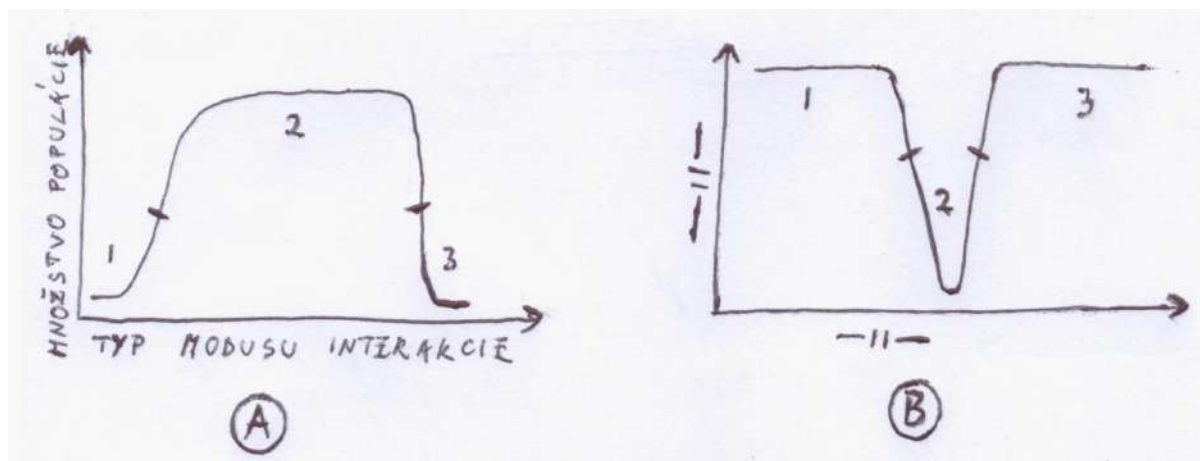
Zo začiatku sa na Japoncoch smiali, už sa nesmejú

Keď príde na sexualitu, Japonci boli vždy vnímaní ako zvláštna odroda, ktorej netreba prikladať žiadnu váhu a namiesto toho to vnímať len ako čudnú raritu. No pozor, aj japonská demografická katastrofa bola vnímaná podobne a dnes je to problém celého vyspelého sveta. Už viac, ako dekádu sa hovorí o akomsi japonskom sexuálnom „*funku*“ a rastúcej generácii vegánskych chlapcov. Títo mladí muži sú charakteristickí svojou ľahostajnosťou voči ženám a naháňaniu statusu (idú ruka v ruke). Táto nová sociálna skupina mužov je charakteristická svojím nezaujmom o sex ako „*zavretí ľudia*“ (vo svojom byte), parazitujúci single (na svojich rodičoch) a obsesívni fanúšikovia porna – a toto všetko prispieva k dôsledku syndrómu sekulárneho celibátu. *Ronald Kelts*, japonsko-americký spisovateľ žijúci v Tokiu opisuje generáciu mužov, ktorá vidí skutočné vzťahy so ženami ako nevhodné námahy

a namiesto toho sa utieka k vábidlám virtuálneho sexu. Tento trend sexuality má samozrejme vplyv na pôrodnosť, ktorá je v Japonsku tak, ako vo zvyšku západného sveta už aj tak alarmujúco nízka a ďalej klesajúca. V 2005 bola tretina mladých Japoncov do 34 rokov panicami/panami no o 10 rokov neskôr toto číslo stúplo na 43% takže trend je jasný. Súčasťou výskumu bolo aj percento bezsexových manželstiev kde zistili, že 47% zosobášených Japoncov nemalo sexuálny styk minimálne posledný mesiac. Ak si niekto myslí, že toto je len japonská sebadeštrukcia a zvyšku sveta sa to netýka, zacitujem slovenského sexuológa *Dr. Pastora*, ktorý sa takto vyjadril na margo klesajúceho záujmu o sexuálny kontakt medzi opačnými pohlaviami na SK: **„Je dôležité zdôrazniť, že neklesá záujem o sex ale klesá záujem o párový a kontaktný sex. To znamená, že muži sa uspokojia masturbáciou lebo kybersexualita im poskytuje oveľa väčšie zážitky, než realita. Pre mnohých je to veľká inšpirácia a mužské sexuálne fantázie sú dnes prepisom toho, čo vidia v porne. Ženy, ktoré majú pri sexe zväčša submisívnu rolu to do istej miery akceptujú lebo im v podstate nič iné ani nezostáva.“**

Niečo tu nesedí?

To, čo som doteraz odprezentoval v druhej časti práce sa na prvý pohľad môže javiť ako protirečenie všetkému, o čom som dovtedy hovoril. Ako sa môže tento svet obracať na diskotéku nerestí a zároveň rásť počet dobrovoľných abstinujúcich? Má to logické vysvetlenie. Na jednej strane rastie v spoločnosti počet ľudí, pre ktorých je absolútna sexuálna liberalizácia tou správnou cestou. To je tá turbulentná, nestabilná masa, pre ktorú jediným cieľom pohlavných interakcii je maximálne množstvo pôžitku, zábavy a iných benefitov bez ohľadu na dopady ako stability jednotlivca, tak spoločnosti ako celku. Ako odozva tu rastie opačný pól spoločnosti, ľudia žijúci v sekulárnom celibáte, ktorých tá prvá skupina akosi vytlačila z priestoru a tak boli okolnosťami nútení v rámci duševného zdravia bojkotovať medzipohlavné vzťahy. Sú si jeden druhému opozitom a tak, ako rastie jedna skupina, rastie aj jej reakčná proti skupina. To postupne okliešťuje ten „tradičný“ modus interakcie muža so ženou a vytvára z majority minoritu. Takže zatiaľ čo v minulosti sme tu mali masu ľudí v monogamnom vzťahu s fragmentom promiskuitného modusu na jednom konci a fragmentom dobrovoľných single na druhom konci, v určitom vývojovom štádiu sa čísla v týchto skupinách zrkadlovo vymenia. Monogamný manželský vzťah sa stane raritou zatiaľ čo dve skupiny charakteristické intenzívnym smilnením na jednej strane a mníšskym životným štýlom na druhej sa stanú dvoma štandardami. Na dvoch grafoch nižšie som vykreslil dva stavy spoločnosti. Nazvime ich A – minulosť a B – budúcnosť. Čísla 1, 2 a 3 znamenajú typ vzťahu a to sekulárny celibát, monogamný vzťah a promiskuita. Kdežto v prvom prípade je monogamia ako štandard a celibát a promiskuita len akési abnormality, v druhom prípade sa stáva monogamný vzťah raritou a množstvo ľudí v celibáte a promiskuitnom moduse narastie do majorít.

Najlepší scenár pre silne odhodlaných

Na základe odprezentovaných téz by sa mohlo zdať najlepším riešením v tejto absurdnej konštelácii konvertovať v plnokrvného sekulárneho mnícha, ak samozrejme ktosi nechce byť súčasťou zhnitého systému, ktorý ho zbaví akejkol'vek sebaúcty pre to, čím je a na čom sa podieľa. No zároveň plne chápem, že biologicko-psychologická evolúcia ľudskej bytosti nie je ešte u väčšinového obyvateľstva v štádiu, kde je jednotlivec schopný vedomej intelektuálnej kontroly nad svojim libidom a následkami jeho diktátu. A tak je tu stále schodná, hoc veľmi náročná stredná cesta, nazvime ju strategický modus. No poďme sa najprv pozrieť, čo je najlepším scenárom kohosi, kto ignoruje fakty opísané v tejto práci. Predstavme si typického beta dobráka, ktorý napriek všetkým nástrahám, čo naň číhajú v džungli pristúpi k povestnému *Kierkegardovskému „leap of faith“*, vysúka si rukávy a ide hľadať vzťah à la Hollywood. Tento muž funguje na stratégii nádeje. Dúfať je to isté ako želať si. Je to pasívna túžba bez aktívnej participácie. A na takejto stratégii dnes funguje väčšina vzťahov. „*Dúfam, že stretnem toho pravého/u; dúfam, že nám to bude klapať; dúfam, že ma nepodvedie a keď dúfam, že ma pri rozvode neokradne o všetko, čo sa len dá.*“ V takomto živote delegujem inú osobu ovplyvňovať moje *well-being* bez toho, aby som nad tým mal kontrolu. Je to nádej, že pre nejaký dôvod (šťastie) nebudem súčasťou štatistiky, ktorá jasne hovorí o pramalej pravdepodobnosti úspechu intímneho vzťahu. Táto iracionalita je špeciálne vypuklá u ľudí, čo majú za sebou tucet vzťahov, to jest tucet zlyhaní no stále idú do ďalšieho s tou istou stratégiou a tými istými falošnými nádejami. Najlepší scenár, čo možno s takouto stratégiou očakávať sú **nekonzistentné výsledky a nestabilita**. A všetko v živote tohto beta dobráka bude stáť na takýchto vratkých nohách. Na chaose, dráme, neistote a nedôvere. Nezáleží na tom, čo bude robiť alebo kým je, toto je vstavaná sebađeštruktívnosť akéhokol'vek vzťahu muža so ženou.

A teraz k stratégiom moderného vzťahu. V niekoľkých pasážach som prirovnával vzťah muža a ženy k biznis interakciám a začnem tak aj túto tézu. Dobrý podnikateľ si pred začatím podnikania urobí analýzu trhu, kde sa oboznámi so všetkými aktérmi a faktormi, čo môžu akokoľvek vychyľovať jeho úspešnosť podnikania na jednu alebo druhú stranu. Ak mu analýza ukáže zmyslupnosť podnikateľského zámeru, začne pracovať na nástrojoch, ktoré mu na jednej strane pomôžu v procesoch vedúcich k zisku a zároveň na nástrojoch, ktoré slúžia ako poistka voči nepriaznivým vplyvom a entitám, čo môžu ohroziť jeho úspech alebo biznis stabilitu. A to isté by mal spraviť každý pomätenec, ktorý sa chce v 21. storočí púšťať do hry o intímny vzťah s opačným pohlavím. Tento človek si po zrelom uvážení dostatočnej hodnoty náprotivku, teda zmyslupnosti a potenciálnej návratnosti investície musí vytvoriť páky, čo budú slúžiť ako akási *firewall* pred perspektívnymi problémami, ktoré môže spôsobiť opačná strana keď sa začne vzťah lámať. Niektoré z týchto opatrení budú silne

individuálne podľa špecifických okolností zúčastnených osôb no tie hlavné, dovoľm si tvrdiť, sú univerzálne. Zaradil by som medzi ne opatrenia ako: nikdy spolu nežiť v jednej domácnosti takže exit je hladký a rýchly; nemať žiadne finančné putá takže druhá strana nemá výhodu kontroly alebo zneužitia situácie; a podľa možnosti nemať žiadnych spoločných známych, cez ktorých by sa druhá strana vedela akokoľvek revanšovať alebo škodiť po rozchode. No najviac zo všetkého sa treba vyvarovať emočnému putu pretože to deformuje objektívny pohľad na procesy dejúce sa v rámci vzťahu a zabraňuje tak triezvemu zvažovaniu krokov nutných pre ochranu vlastného *well-being*. Na to, aby bol človek víťazom v tejto špinavej hre musí sa mať neustále na pozore a to nie je možné, ak je jeho myseľ zatemnená oparom citového puta pretože sa tým dobrovoľne kladie do pozície vykorisťovateľného. Takže raz, keď sa začne búrka, môže takto pripravená osoba svojho partnera/ku kedykoľvek úplne odstrániť bez riskovania perzekúcie. Inými slovami vytvorí prostredie, kde má človek vždy pripravený prst zatlačiť tlačidlo katapultu ako letec v bojovej stíhačke. Ako povedala moja bývalá, ktorá ma bohaté skúsenosti s rozchodmi: „*Ak sa mi niečo (niekto) nepáči, rýchlo to odstránim zo svojho života.*“ Ona pri rozchode nestratí ani minútu spánku a tak by mal rozmýšľať každý, kto nechce byť v tejto hre porazený.

Život nezávislého človeka

Nie je možné žiť plnohodnotným životom ak je človek emočne naplňovaný z externého zdroja. Vráťane intímneho partnera pretože takéto zdroje sú nestabilné, nevyspytateľné a dočasné. Človek musí vedieť fungovať bez toho, aby potreboval opačné pohlavie, čo ho drží za ruku pretože sa inak stane od neho závislý a závislosť vedie k neslobode. Koľkokrát už každý počul vyznávať muža žene to, ako ho naplňa, ako bez nej jeho život nemá zmysel? To je recept na sklamanie a mizériu. Toto nie je oddanosť ale slabosť. Je to muž, ktorý nie je ucelenou autonómnou bytosťou a potrebuje sať z pomysleného prsníka energiu a zmysel života z inej osoby. Okrem toho, že ho táto žena nebude rešpektovať ako duchovného vodcu ale len ako prívesok si navyše kope vlastný hrob pretože akonáhle ho dotýčná osoba odstaví, nemá dostatočnú samostatnosť neochvejne pokračovať ďalej v životnej trajektórii bez psychického poškodenia. Samozrejme, to isté platí aj opačne. Ak ide akákoľvek žena do vzťahu s tým, že sa potrebuje emočne vyutierať do chlapa ako do uteráka, ak nie je plnohodnotnou bytosťou, ktorá nepotrebuje od chlapa nič len príjemnú spoločnosť, tak bude skôr či neskôr veľmi sklamaná. Nuž a berúc do úvahy, že dnes, v dobe depresie a úzkosti sú chodníky plné poškodených ľudí, čo sa nevedia dočkať toho, kedy konečne môžu na niekom parazitovať a prenášať svoje problémy na pleciah iných, je najistejším riešením samostatnosť a život single.

Bez ohľadu na to, kto stimuluje v niekom lásku, je to stále len jeho vnútro, ktoré vytvára a žije v stave zaľúbenosti. Objekt lásky je prostý stimulant, nie tvorca emócie. Tým je zaľúbená osoba. Keď je niekto zaľúbený, akosi ignoruje fakt, že všetok pozmenený charakter jeho bytia je vytváraný len procesmi v jeho vnútri. Všetko ostatné je také isté ako pred okamihom zaľúbenia. A tak v podstate zaľúbený človek používa inú osobu ako kľúč k otvoreniu určitej formy vnemu, pocitu, ktorý potom môže použiť ako stimuláciu alebo inšpiráciu k iným aktivitám. No nebolo by lepšie a udržateľnejšie, ak by ľudia nepotrebovali štartovať takéto pocity a procesy tým, že na to potrebujú využívať inú osobu? Ak nie sme sebaštartovacími entitami, po čase máme tendenciu sklznúť k extraktovaniu dobra a energie z iného človeka. Moderná spoločnosť ovplyvnená učením romantizmu nám totiž sľubuje, že nájdenie našej virtuálnej polovičky je to, čo nás delí od nájdenia šťastia. Je to tá druhá osoba, je to jej úloha spraviť nás šťastnými a naplnenými. A to je okamih, keď sa strhne konflikt medzi dvojicou zaľúbených ľudí. Čakajú na čosi, čo im tá druhá strana nemôže dať ani keby veľmi chcela. No raz, keď tá druhá strana náhle zavrie kohútik, sa veci zmenia na hrubosť

a nenávisť a to všetko len preto, lebo ľudia chcú vyplniť svoje prázdno, svoje potreby kýmisi iným. Radosť a mizéria rastú a umierajú len vo vnútri a tak len my sami sme ich tvorcami a katmi.

Finálna otázka teda vyvstáva: *môže človek naplniť svoj ľudský potenciál a stať sa najlepšou verziou seba samého bez intímnej zložky života?* Maslow mal v tom jasno no svet sa odvtedy zmenil a nazeranie na ideály tiež. To, či je potrebné naplniť nižšie potreby, v tomto prípade sexuálne a intímne, na to, aby bolo možné dosiahnuť úplný vrchol intelektuálneho a duchovného zážitku by nám pravdepodobne najlepšie ozrejmili ľudia, čo sa dotkli tejto méty. Čo mali *Nikola Tesla, Isaac Newton a Immanuel Kant* spoločné okrem toho, že to boli jedni z najvplyvnejších intelektuálov modernej histórie je, že žili bez intímnej zložky bytia. Nie je teraz dôležité, čo ich k tomu viedlo, či to bolo dobrovoľné alebo len nenaplnená túžba. No napriek absencii tejto dnes glorifikovanej sféry vnemu dokázali títo ľudia extrahovať zo svojich schopností, potenciálu to najlepšie, čo v nich bolo a dať tak ľudstvu čosi hodnotné a trvácne. Nedokážem si predstaviť, že by títo a im podobní ľudia žili v pocite neadekvátnosti a nedostatku, čo by im bránilo rozvinúť sa v to najlepšie, čím môžu prospektívne byť. Práve naopak – je veľmi pravdepodobné, že táto zložka života, ktorá u priemerných ľudí zaberá veľké množstvo času a energie bola týmito veľikánmi transmutovaná v niečo iné, hodnotnejšie a dôležitejšie.

Osvietenstvo červenej pilulky

V mužských diskusiách na online fórach sa veľmi často používa ako synonymum nájdania pravdy červená pilulka. Je to výraz inšpirovaný filmom *Matrix*, kde má hlavný hrdina v určitom štádiu svojho života dve možnosti. Prvou je prehltnúť modrú pilulku a zvyšok života žiť v sladkej nevedomosti. Druhou je siahnuť po červenej pilulke, ktorá mu otvorí dvere do krutej reality, z ktorej niet návratu späť. Tak, ako hlavný hrdina tohto filmu, aj všetci tí ľudia, čo sú schopní zmieriť sa s tým, že svet medziľahlych vzťahov nie je tým, čo sme si ovplyvnení sladkými rečami médií všetci priali sa týmto rozhodnutím vydávajú na neľahkú životnú trajektóriu, kde sú obkolesení tými, čo stále veria vo víly a jednorožcov a cítia sa tak sami. Je to ako život vidiaceho medzi samými slepcami. Následky tejto pilulky je potom ťažké každý deň prehliadať, zvlášť keď berúc do úvahy koncepty ako bezcitnosť a bezohľadnosť ženskej hypergamie. Je to veľmi ubíjajúce, takmer nihilistické hlavne pre muža, čo bol celý doterajší život kŕmený kvetnatými bájkami o nehynúcej egalitárnej láske. Je veľmi ťažké prispôbiť svoje myslenie a konanie týmto novým skutočnostiam bez toho, aby človek nezatrpkol a nestal sa defenzívnym. Je ťažké upustiť od bájok, ktorým tak dlho veril a riadil podľa nich svoj život (ako mýtus spriaznenej bytosti alebo rada „*bud' sám sebou*“) a zmieriť sa s týmito novými skutočnosťami. A tak mu ostávajú len dve možnosti. Buď sa naučí žiť s týmito vedomosťami o tom, ako funguje systém, benefitovať z nich a rásť do novej, lepšej verzie samého seba, alebo to odmietne a upadne do cieleného deštruktívneho sebaklamu.

Faktom je, že spoločenské procesy, ktoré som opísal v tejto práci budú rokmi naberať na intenzite. Nie je ich možné zastaviť, vyjednávať mäkkšie podmienky alebo kompromisy. O niekoľko dekád sa stanú mainstreamom a prehltnú všetko. Protílátkou k rastúcej agresivizácii intersexuálnych vzťahov by bolo len odstránenie veľkej časti sexuálnej kompulzie, kde by superego prevzalo úlohu nad primitívnym Id, ktoré dnes tak vehementne vládne cez konzumerizmus v tejto sfére života. Je štatisticky dokázané, že inteligentní ľudia sú menej ovládaní svojou sexualitou pretože majú nad sebou a konzekvenciami promiskuitného života väčšiu kontrolu. No s klesajúcim priemerným IQ obyvateľstva a vedomosťou, že prostí ľudia majú omnoho viac potomstva ako inteligentní je intelektuálne zvrátenie trendov veľmi

nepravdepodobné. Je veľmi ťažké, ak nie nemožné robiť akékoľvek predikcie na storočia dopredu a ja by som si tak isto čosi také nedovolil. A tak namiesto toho poviem na záver tejto práce len toto: Tento svet skrýva toľko krásy, toľko fascinujúcich javov a vecí, že je hriechom premárniť ho na uspokojovanie sexuálneho chťiču. Ľudstvo stojí na bode zlomu. Buď sa spamätá a začne sa sústreďovať na intelektuálny a duchovný rast alebo sklzne do barbarstva uspokojovania primitívnych potrieb hoc aj cez mŕtvoly. Dúfam, že sa rozhodne správne.

Grécky filozof *Diogenes* (400-325 pred n.l.) raz údajne masturboval pred davom aby demonštroval, ako ľahko a triviálne možno uspokojiť sexuálne túžby. Viac než dve tisícročia neskôr sa stalo uspokojovanie týchto túžob centrálnym cieľom ľudskej existencie...

Ďakujem za pozornosť.